

Előzetési ára:
 Egész evre.....12 kor.
 Fél evre.....6 kor.
 Negyed evre.....3 kor.

Hirdetéseket
 felvesz a kiadóhivatal
 IV. Kecskeméti-utca 5. sz.

A VENDÉGLŐS

MEGJELENIK
 minden hó 1. és 15-én.

SZERKESZTŐSEG
 a
KIADÓHIVATAL
 IV. kerület.
 Kecskeméti-utca 5.

A Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pinczerek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjintézete,
 a Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor- és Sörmérők-Ipartársulata,
 a Budapesti Kávés-Ipartársulat, a Budapesti Kávéházi Segéd-Egylet betegsegélyző-pénztárának
 és a „Hungária-nagyszálloda” betegsegélyző-pénztárának
HIVATALOS KÖZLÖNYE.

**Szállodások-, Vendéglősök- és Koreszmárosok-
 ipartársulata:**
 IV. kerület, Himzö-utca 1. szám.

**Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor-
 és Sörmérők-ipartársulata:**
 II. ker., Medve-utca, Fácán.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő
WAGNER JÓZSEF
 IV. Kecskeméti-utca 5.
 Bérmentetlen leveleket nem fogadunk el.
 Kéziratokat nem adunk vissza.

Budapesti Pinczér-Egylet:
 IV., rostély-utca 1.
PAULITS JÓZSEF
 közvetítő-intézete, IV. papnövelde-utca 3.
WINDT MÁRTON
 pinczér-ügynök, VI., Molnár-utca 29. szám.

HIVATALOS RÉSZ.

Jegyzőkönyv

felvételét Budapesten, 1900. évi november hó 26-án a »Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pinczerek és Kávéssegédek Orsz. Nyugdíjgyűlése» igazgatóságának a központi irodában délután 4 órakor tartott rendes havi üléséről.

Jelen voltak: Bokros Károly elnök, Nérey Dezső alelnök, Sztanovj Miklós, Sverteczy Gáspár, Mittrovác Adolf, László Gábor Károly igazgatósági, François Lajos felügyelőbizottsági tagok, dr. Solti Ödön jogtanácsos, Barta Béla, F. Kiss Lajos hírlapírók.

Kommer Ferencz, Seress Márton kimentik elmaradásukat.

483. szám.

Elnök megnyitja az ülést, üdvözlí a megjelent igazgatósági tagokat, elrendeli az előző ülés jegyzőkönyvének felolvasását.

Az igazgatóság a jegyzőkönyvet azon helyesbítéssel, hogy a 482. sz. alatt Sztanovj Miklós által megített indítvány értelmében az évi zárlatot minden évben és minden egyes tagnak meg kell küldeni, hitelesítette.

481. szám.

Elnök jelenti, hogy az igazgatóság az ő vezetése alatt eljár Barabás Béla országgyűlési képviselő ur ő nagyságánál és neki az egyesületbe kötelező belépés tárgyában elkészített memorandumot az országgyűléshez benyújtás céljából átadta. Örömmel jelenti, hogy a képviselő a küldöttséget igen szívesen fogadta, és megígérte, hogy a tárgyalás alkalmával a legmelegebben fogja kérvényünket támogatni.

Az igazgatóság a jelentést örömmel veszi tudomásul.

485. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy az előző ülés 471. sz. határozatával átutalt 1430 koronát a központi takarékpénztár az egyesület javára bevetelte. Ezuttal 1000 korona átutalását kéri. A cheque-lapok betekintése után

az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi s az új átutalásra az elnökséget felhatalmazza.

483. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a postatakarékpénztártól beszerelte az eltevőd 160. számú értesítés hiteles másolatát, melyből kitűnik, hogy a kassai választmány az október havi jegyzőkönyvben felülvizsgált összeget helyesen felküldötte.

A jelentés tudomásul vétetik.

487. szám.

Jogtanácsos felmutatja a szombathelyi választmány szeptember havi ülése jegyzőkönyvét, jelenti, hogy e választmánynak szeptember hóban 98 korona 54 fillér tagdíj-bevétele volt, mely összeg az okmányolt kiadások után, cheque útján beküldetett, hogy továbbá e választmányból újból 6 tag lépett.

Az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi.

488. szám.

Jogtanácsos bemutatja a szombathelyi választmány október havi ülése jegyzőkönyvét; jelenti, hogy e választmány október havi tagdíjak címén 79 kor. 50 fillért szedett be, mely összeg az okmányolt kiadások után, cheque útján beküldetett.

Az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi.

489. szám.

Jogtanácsos bemutatja az aradi választmány november 12-iki ülése jegyzőkönyvét; jelenti, hogy

e választmány november hóban 128 kor. 30 fillér tagsági díjat szedett be, mely összeg 10 kor. levonása után cheque útján felküldetett; hogy Szabó Lajos új tagul felvételt, hogy továbbá ezen választmány a rossz üzleti viszonyok folytán nehezen fizető alkalmazottak érdekében egy igen üdvös indítványt fogadott el. Ugyanis Dukesz Vilmos titkár indítványára átír a választmány az aradi pinczeregyletnek, hogy mindazon alkalmazottakat, akik a nyugdíjgyűlésnek rendes tagjai, tekintse a pinczeregylet is rendes tagjainak, anélkül, hogy tőlük a pinczeregyleti tagsági díjak fizetését követelné. Braun Gusztáv elnök indítványára a nagyobb üzletek tulajdonosai s főleg Nagy Lajos ur felhívtak, hogy alkalmazottaikat a nyugdíjgyűletbe minél nagyobb számban belépésre serkentsek.

Az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi, s az itt elfogadott indítványokat a többi választmányoknak s a pinczeregyletnek is figyelmébe s elfogadásra ajánlja.

490. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a kassai választmány november hó 19-iki üléséről felvett jegyzőkönyv s szabályszerű kimutatás szerint e választmány november havi tagdíjak címén 398 kor. 36 fillér tagdíjat vett be, mely összeg az igazolt kiadások levonása után felküldetett; hogy Weisz Dezső új tagul november 1-től kezdődő nyugdíjogosultsággal belépett, hogy 29 hátralékos közül 7 tag nyilvántartási íve visszaküldetett, a többiek 1 havi halasztást kaptak; hogy tagsági igazolványokat sürgetnek; hogy Lukacs János vál. tag helyett Pásztor András választották be; hogy továbbá általános tisztújítást akarnak tartani s hogy végül Seress Márton ur memorandumát a legközelebbi ülésen fogja beterjeszteni.

A jelentés tudomásul vétetik s a sürgetett igazolványok elküldése meghagyatik.

491. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a szegedi választmány, elnöke távollétében, e hóban sem tarthatott ülést; beküldött részletes elszámolása szerint e választmány október és november hónapokra 321 kor. 66 fillért szedett be tagdíjakból. Ezen összeg clearing útján küldetik fel a központba; értesítés még nem érkezett.

A jelentés tudomásul vétetik azzal, hogy jogtanácsos a pénz beérkezéséről legközelebbi jelentést tegyen.

492. szám.

Jogtanácsos felmutatja Hafner Frigyes szombathelyi volt tagnak kérvényét és Grünberger David előbb budapesti, jelenleg miskolci tagnak levelét, melyben a befizelt tagdíjainak végkielégítés címén megírását más életpályára lépés, illetve az alapszabályok 31. §-a alapján, kéri.

Az igazgatóság Hafner Frigyes kérelmét az alapszabályok 34. §-ára, Grünbergerét pedig az aradi közgyűlésnek a 31. §-t módosító határozatára való tekintettel elutasítja.

493. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a nagyváradi választmányt elnöke útján, a debreczeni belépett tagokat pedig Hauer Bertalan ur útján megkereste a választmányi működésnek mielőbbi megkezdésére. Stern Herman ur válasza nem nyújt reményt arra, hogy a nagyváradi választmány működését egyhamar megkezdji, a debreczeniektől pedig válasz még nem érkezett.

Az igazgatóság a jelentést sajnálattal tudomásul veszi.

494. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a nagyméltósága m. kir. belügyminiszter a nagyváradi közgyűlésen módosított alapszabályokat 1900. évi október hó 10-iki ülésén május—szeptember hónapokban szállított nyomtatványok, körözvények, havi jegyzőkönyvek nyomdai munkája címén 60 koronát kifizetett.

Az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi s az összeget a kezelési alap terhére kiutalja.

495. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a november hó 1-én esedékes volt fizetés és egyéb kiadások, az előző pont alatt említett számla kifizetésére, úgy jelenleg bemutatott augusztus, szeptember, október havi levelezési és bélyeg-kiadásai fedezésére a kezelési alap terhére 500 koronát utalt ki kezelihez az elnökség.

Az igazgatóság a részletes elszámolás betekintése után a kiutalást a kezelési alap terhére jóváhagyja.

496. szám.

Jogtanácsos a 480. sz. határozatra tekintettel kéri, hogy Szelemlyer Vilmos könyvelőnek november havi tiszteletdíja fejében 50 kor. kiutaltassék.

Az igazgatóság a kiutalásra az elnökséget felhatalmazza.

497. szám.

Sztanovj Miklós jelenti, hogy Kónya Zsigmond taggyűjtő november hóban egyetlen új tagot sem vett fel, indítványozza, hogy nevezettől a taggyűjtői jogosítvány megvonassék.

Az igazgatóság utasítja jogtanácsost, hogy Kónya Zsigmondot meghívja s amennyiben Kónya első havi működésének sikertelenségét kimenteni mivel sem tudná, intézkedjék, hogy nevezettől a taggyűjtői jogosítvány azonnal elvonassék.

Az igazgatóság a jelentést örömmel veszi tudomásul.

Jogtanácsos felmutatja az »Ujkor« szerkesztőségének levelét, melynek kapcsán az ülés folyamán 4 korona küldetett be Gerő József csapi főpinczér küldeménye címén az egyesület alapítóje javára.

Az igazgatóság a jelentést örömmel veszi tudomásul.

Elnök felmutatja Ihász György a »Vendéglősök Lapja« levelét, melyben arról panaszkodik, hogy lapja a havi jegyzőkönyveket késedelmesen kapja meg.

Jogtanácsos jelenti s a postai küldemények kiadási naplójával igazolja, hogy a jegyzőkönyveket Ihász úr lapja részére is a választmányok jegyzőkönyveivel egyidejűleg azonnal megküldi, nihielyt azok a nyomdából visszaérkeznek. Jegyzőkönyvet egyedül Ihász úr lapja kap, Wagner úrlapja azért közölheti előbb a jegyzőkönyvet, mert késnek nyilatkozni arra, hogy lapjában a jegyzőkönyvet szövegrészt közli s ennek folytán a Buschmann F.-féle nyomda a szükséges számú jegyzőkönyveket is jutányosabban szállítja. A legnagyobb késéssel hajlandó azonban Ihász úrnak az egyesület iránt kifejezett nemes szándékát előmozdítani azáltal, hogy kiküldött tudósítóját az igazgatósági ülésen történekről, amennyiben ez hozzá fordul, a kellő információval ellátja.

Az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi.

Jogtanácsos jelenti, hogy Buschmann F. ezég a 479. sz. határozat értelmében kinyomtatandó alapszabályokat 70 koronáért hajlandó 1500 példányban kinyomni.

Az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi és a szükséges intézkedéssel jogtanácsost megbizzza.

Jogtanácsos jelenti, hogy a nagyméltósága m. kir. belügyminiszter a nagyváradi közgyűlésen módosított alapszabályokat 1900. évi október hó 10-iki ülésén május—szeptember hónapokban szállított nyomtatványok, körözvények, havi jegyzőkönyvek nyomdai munkája címén 60 koronát kifizetett.

Az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi s az összeget a kezelési alap terhére kiutalja.

Jogtanácsos jelenti, hogy a november hó 1-én esedékes volt fizetés és egyéb kiadások, az előző pont alatt említett számla kifizetésére, úgy jelenleg bemutatott augusztus, szeptember, október havi levelezési és bélyeg-kiadásai fedezésére a kezelési alap terhére 500 koronát utalt ki kezelihez az elnökség.

Az igazgatóság a részletes elszámolás betekintése után a kiutalást a kezelési alap terhére jóváhagyja.

Jogtanácsos a 480. sz. határozatra tekintettel kéri, hogy Szelemlyer Vilmos könyvelőnek november havi tiszteletdíja fejében 50 kor. kiutaltassék.

Az igazgatóság a kiutalásra az elnökséget felhatalmazza.

Sztanovj Miklós jelenti, hogy Kónya Zsigmond taggyűjtő november hóban egyetlen új tagot sem vett fel, indítványozza, hogy nevezettől a taggyűjtői jogosítvány megvonassék.

Az igazgatóság utasítja jogtanácsost, hogy Kónya Zsigmondot meghívja s amennyiben Kónya első havi működésének sikertelenségét kimenteni mivel sem tudná, intézkedjék, hogy nevezettől a taggyűjtői jogosítvány azonnal elvonassék.

Az igazgatóság a jelentést örömmel veszi tudomásul.

Jogtanácsos felmutatja az »Ujkor« szerkesztőségének levelét, melynek kapcsán az ülés folyamán 4 korona küldetett be Gerő József csapi főpinczér küldeménye címén az egyesület alapítóje javára.

Az igazgatóság a jelentést örömmel veszi tudomásul.

Elnök felmutatja Ihász György a »Vendéglősök Lapja« levelét, melyben arról panaszkodik, hogy lapja a havi jegyzőkönyveket késedelmesen kapja meg.

Jogtanácsos jelenti s a postai küldemények kiadási naplójával igazolja, hogy a jegyzőkönyveket Ihász úr lapja részére is a választmányok jegyzőkönyveivel egyidejűleg azonnal megküldi, nihielyt azok a nyomdából visszaérkeznek. Jegyzőkönyvet egyedül Ihász úr lapja kap, Wagner úrlapja azért közölheti előbb a jegyzőkönyvet, mert késnek nyilatkozni arra, hogy lapjában a jegyzőkönyvet szövegrészt közli s ennek folytán a Buschmann F.-féle nyomda a szükséges számú jegyzőkönyveket is jutányosabban szállítja. A legnagyobb késéssel hajlandó azonban Ihász úrnak az egyesület iránt kifejezett nemes szándékát előmozdítani azáltal, hogy kiküldött tudósítóját az igazgatósági ülésen történekről, amennyiben ez hozzá fordul, a kellő információval ellátja.

Az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi.

Jogtanácsos jelenti, hogy Buschmann F. ezég a 479. sz. határozat értelmében kinyomtatandó alapszabályokat 70 koronáért hajlandó 1500 példányban kinyomni.

Az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi és a szükséges intézkedéssel jogtanácsost megbizzza.

7-én kelt 99429/V. a. sz. határozatával a bemutatási záradékkal ellátta. Tudomásul vétetett.

502. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a 481. sz. határozat végrehajtásának nehány vonatkozó-czétét felhívott, hogy a szükséges könyvek szállítására vonatkozó ajánlatokat nyújtsák be. Mivel eddig csak egy ajánlat érkezett be, indítványozza, hogy a könyvek beszerzésének sürgősségére tekintettel, az ajánlatok elbírálására s azok közül a legkedvezőbb elfogadására az elnökség hatalmaztassék fel. Az igazgatóság így határoz.

503. szám.

Nérey alelnök felkéri Svorteczky urat, mint a perselygyűjtő-bizottság elnökét, hogy a perselygyűjtés eredményéről jelentést tegyen; egyidejűleg indítványozza, hogy jövőben lehetőleg minden hónapban tegyen a bizottság fizetés-jelentést arról, hogy minden fizetésben mennyi folyt be a perselyek útján.

Svorteczky Gáspár úr részletes, az indítványnak megfelelő jelentését a legközelebbi ülésen fogja előterjeszteni. Általában már most is jelentheti, hogy a perselyek csak igen kevés üzletben vannak feltűnő helyen kifüggesztve, a legtöbb üzletben eddig csak igen kevés, sőt néhányban egyáltalán semmi sem folyt be.

Az igazgatóság Svorteczky úr jelentését a részletes jelenté-bevárasáig is tudomásul veszi. Nérey úr indítványát elfogadja, s a havi kimutatásoknak a szaklapokban való közlésére ezek kiadótulajdonosait felkéri elhatározza.

504. szám.

François Lajos jelenti, hogy mint a felügyelő-bizottság elnöke, megjelent a budapesti választmány irodájában és ott a könyvelést, okmánytárat felülvizsgálva, mindent a legnagyobb rendben találta. Ez alkalommal indítványozza, hogy az egyesület megalakulásától fogva az egész pénzkézeltést felőle kimutatás készítették el, melyben minden filernek — akár mint adomány, akár mint alapító, rendez vagy pártoló tagnak tagdíja folyt be az illető összeg — eredete a befizető megnevezésével pontosan feltüntetessék, a könyvekből kiirassék. Ezen munkát elvégzésnél felajánlja nem csupan az ő személyes közreműködését, hanem a legnagyobb keszszéggel vállalkozik arra is, hogy ezen kimutatás előállításának összes költségeit is a sajátjából fogja fedezni.

Az igazgatóság öszinte örömmel fogadja el François Lajos úrnak ezen önzetlen s egyesületünk iránt ismétetlen tanúsított áldozatkésztséget, az ismertető fizet melőbbi elkészítését jogtanácsos, könyvelő és a budapesti választmány titkárnak közreműködésével elhatározza, s utasítja jogtanácsost, hogy a fizetelt egybeállítva, François Lajos úrnak kinyomatás czéljából bemutassa.

505. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy Müller Antal úr, az „Országos Casino” érdemes vendéglőse, egész személyzetével belépett az egyesület rendez tagjainak sorába.

Az igazgatóság a jelentést örömmel veszi tudomásul.

506. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy Czigliér Sándor, az „Ujkor” munkatársa, Kolozsvárról öt belépési nyilatkozatot küldött be. A belépések okmányait jogtanácsos azonnal leküldötte, de a tagdíjak eddig be nem érkeztek.

A bizottság a jelentést tudomásul veszi.

507. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a budapesti választmány e hónapban jegyzőkönyvet be nem küldött. Tudomásul vételik azzal, hogy jövőben a választmány a jegyzőkönyvet pontosabban küldje be. Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bekezeszi.

Kmf.

A jegyzőkönyv hitelesül:

Dr. Solti Ödön.

Felhívás.

Hivatalos forrásból értesülünk, hogy az Országos Szövetség igazgató-tanácsának és egyes szakosztályainak megválasztott tagjai közül eddig csak 3—4 szakértésünk válaszolt a Szövetség igazgatósága által szétküldött körlevelekre a reájuk esett választás elfogadása tárgyában. Tekintve, hogy a szövetségtanács és szakosztályok mindaddig meg nem alakulhatnak, míg valamennyi megválasztott t. szakértés nem nyilatkozik, ez pedig iparunknak határozott kárára van, felkérjük a t. megválasztott tagokat, hogy mihamarabb nyilatkoznai és illetőleg a Szövetségbe belépni sziveskedjenek. Ez okból ismételen közöljük az összes megválasztottak névsorát, mely a következő:

Az igazgató-tanácsba megválasztottak:
Gundel János, Koch József,
Stadler Károly, Kovács E. Mátyás,

Glück Frigyes,
Kammer Ernő,
Kommer Ferenc,
Wirth Ferenc,
Förster Konrad,
Bokros Károly,
Mehringer Rezső,
Prindl Nándor,
Lippert Lajos,
Schnell József,
Sprung János,
Fürst Tiivadar,
Petz Károly,
Petanovits József,
Wilburger Károly,
Krist Ferenc,
Sperl Floris,
Tóth József,
Karikás Lajos,
Barabás József,
Müller Antal,

A szakosztályokba megválasztottak:

I. Elnökei:

Gundel János,
Stadler Károly,
Glück Frigyes,
Kommer Ferenc,
Förster Konrad,
Bokros Károly,

Nagy Lajos (Arad),
Palugyay Károly (Pozsony),
Seres Márton (Kassa),
Nagy Gábor (Kolozsvár),
Lenz János (Temesvár),
Priváry Pál (Szeged).

II. Pénzügyi.

Kommer Ferenc,
Mehringer Rezső,
Förster Konrad,
Prindl Nándor,
Lippert Lajos,
Schnell József,

Sprung János,
Fürst Tiivadar,
Juranovits Ferenc (Szeged),
Stern Herman (Nagyvárad),
Braun Gusztáv (Arad),
Hauer Bert. (Debreczen).

III. Nyugdíjügyi.

Marad a jelenlegi szervezetében.

IV. Tanonczügyi.

Glück Frigyes elnök,
Gundel János,
Förster Konrad,
Koch József,
Kommer Ferenc,
Mehringer Rezső,
Prindl Nándor,
Petanovits József,
Stadler Károly,
Wirth Ferenc biz. tagok,
Walter Károly isk. igazg.,
Száva János biz. jegyző,

Braun Gusztáv (Arad),
Stern Herman (N.-Várad),
Schalkháiz Lipót (Kassa),
Kass János (Szeged),
Palugyay Kár. (Pozsony),
Varasdy S. (Szombathely),
Hauer Bert. (Debreczen),
Nagy Gábor (Kolozsvár),
Lenz János (Temesvár),
Seiffert Antal (Ujvidék),
Lichtenecker A. (Szabadka),
Pösch Nándor (Győr),
Wassermann J. (Miskolcz).

V. Közetítésügyi.

Förster Konrad,
Petz Károly,
Nosek Ignác,
Wilburger Károly,
Petanovits József,
Barabás József,
Doktor László,

Svorteczky Gáspár,
Schleiffier L. (Esztergom),
Bock I. (Sátoralja-Ujhely),
Ratzki Ágoston (Medgyes),
Priváry Pál (Szeged),
Weisz Mátyás (Miskolcz),
Klein Samuel (Miskolcz).

VI. Idegenforgalmi ügy.

Stadler Károly,
Burger Károly,
Illits József,
Palkovits Ede,
Kommer Ferenc ifj.,
Schmidt Károly,
Meyer József,
Simon Pál,
Petanovits József,
Kaps Jozsef,
Buzik Andras,
Pelzmann Ferenc,
Schalkháiz Lipót (Kassa),
Nagy Gábor (Kolozsvár),
Nagy Lajos (Arad),
Hauer Bert. (Debreczen),

Czeglédy S. (Nagyvárad),
Milecker Laj. (Debreczen),
Kass János (Szeged),
Juranovits Fer. (Szeged),
Lenz János (Temesvár),
Palugyay Kár. (Pozsony),
Gerendai N. (Waggon lits t.),
Schleiffier L. (Esztergom),
Lichtenecker A. (Szabadka),
Szalasy Alajos (Kassa),
Seres Márton (Kassa),
Österreicher S. (M.-Sziget),
Hillinger Miksa (N.-Várad),
Horváth Béla (Komárom),
Boór József (Komárom).

Számvizsgálók:

Illits József,
Sprung János,

Schleiffier Lajos.

Békebíróság:

Stadler Károly,
Kammer Ernő,
Wirth Ferenc,

Prindl Nándor,
Priváry Pál (Szeged),
Schleiffier L. (Esztergom).

Egyesült erővel!

Királyunknak ezt a felséges jelmondatát a világtörténelem nagy eseményeiből leszűrődött kész igazsággént fogadhatjuk el.

Ez a jelmondat, mely lakonikus rövidségével azt akarja kifejezni, hogy egyesült erővel továbbra mehetünk, már nem egyszer fényesen beigazolódott, már nem egyszer dicső tanulságokra vezetett, és már nem egyszer a benne bizóknak fényes gyümölcsöket termelt.

Bárhol tekintünk szét a társadalom terén, ez az igazság minduntalan szemünkbe ötlök, de nemcsak mint pusztá igazság, hanem az általa már létrehozott eredményekben is.

Tudjuk, hogy egyetlen egyén ereje rengeteg csekélység az összességhez képest. De ha ezt az erőt növeljük, a magános egyénhez több is csatlakozik, akkor az arány már kedvezőbbé válik. És mivel többen egyesülnek közös czélra vagy akár czél nélkül is, annál inkább megközelíthetik az összesség nagy erejét, annál képeesebbé válnak arra, hogy az esetleg kitűzött nagy czél, bármilyen erős akadályok tornyosulnak is elébük, elérhetik vagy legalább megközelíthetik.

Ebben a nagy igazságban rejlő eszme vezetett arra a gondolatra is, melynek a Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége létrejövétét köszönheti. És a jövő fogja megmutatni, hogy igazuk volt azoknak, akik még idejekorán rajótlak az egyesülés erejében fekvő ellenállhatatlan igazságra és engedelmeskedtek annak azért, hogy ama magasztos czelokat, melyek ugy az ipart üző egységek, mint az összesség érdekében fekszenek és annak boldogulására, sorsuk javítására vagy enyhítésére, az ipari és egyéni érdekek megvédelmezésére vezetnek.

Ez volt a vezető gondolat és méltán. Az összesség hatalmas ereje kivívja azt, amit a gyöngye egyén önmagában elérni nem tudott; elháríthatja ama veszélyeket, a melyekben a magános iparüző védekezni nem tudott és vagy teljesen elbukott az azok elleni harcban, vagy súlyos veszteségeket szenvedett. Az egyesült erő érvényesíteni fogja ama nagy eszméket, melyeknek létesítésére mindaddig gyöngye volt az egységek ereje, erélye, energiája; titáni erejével fogja az egyesült erő támogatni ama törekvéseket, melyek jogosak voltak eddig is, csak hogy nem lévén támogatójuk, nem érvényesülhettek.

Az ugyanazon czelok elérésére indulók, a közös boldogulást keresők egyesülése pedig annál hatalmasabb, annál impozansabb. Mert mindegyikben el a közös eszme vagy a közös czél tudata, mindegyik igyekszik annak melőbbi elérésére és ugy a saját, valamint pályatársai, ha lassu is, de biztos boldogulhatására. És ebben a törekvésben az egy uton haladók bizonyára támogatni fogják egymást, közösek lévén érdekeik épügy, mint közösek azon sérelmeik, melyek orvoslásra várnak.

Messe vezetne bennünket, ha mind felsorolni akarnók ama előnyöket, mely az erők egyesüléséből, vagyis az egyesülés erejéből származnak. A példák folyton itt vannak előttünk az életben és napról-napra jegyezhetjük ama diadalokat, melyeket elért, de ama kudarcokat is, mely a szétforgácsolt erőket éri.

Mindezekből mindannyian csakis egy következtetést vonhatunk le. És pedig azt, hogy nagyon okos, czelszerű és időszertű dolog volt, hogy a Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége létrejött. Különbben is létjogosultságáról vitatkozni immár túlhaladott álláspontra teljesen meddő volna. A főkonkvenencia tehát az, hogy az ország vendéglősei közül minél többen, valamennyien, lépjenek be a szövetségbe, mert miként fentebb mondtuk, csakis így közelítheti meg az összesség eszméjét; minél számosabb tagja van, annál hathatósabban működhetnek, és mivel többen támogatják, annál inkább lehet a közös érdekek támogatójává és védelmezőjévé és a közös boldogulás előmozdítójává.

A kifözések.

Lapunk megelőző számában fenti czim alatt terjedelmes czikkben fejtettük ki, mily nagy mértékben válnak kárára iparunknak az u. n. „kifözések”, melyek anélkül, hogy erre joguk volna, ételeket és italokat, sőt dohányt, szivart stb. árúsítanak.

Czikkünk a szakkörökben — mint ezt jóleső örömmel tapasztaltuk — élénk feltűnést keltett. Olvasóink, barátaink magukévá tették nézetünket s szükségét látják a kifözések garázdálkodásainak megszüntetése czéljából a kellő lépések megtételét. A kezdeményező Elked Antal, kecskeméti-utcai szakértésünk, ki mult hó 29-én az alábbi beadvánnyal fordult Ipartársulatunk Elnökségéhez:

Tekintetes Elnökség!

A mai kétségbeesésben rossz üzleti viszonyok köztől minden egyes kartársunknak nemcsak kötelessége üzletét okosan vezetni, az existenciáját fenyegető veszélyekkel bátran szembe szállani, hanem az ipar kárára folyó visszaéléseket éber figyelemmel kísérni és azokra vonatkozó észleleteiket az Ipartársulat Tekintetes Elnökségével azért közölni, hogy az, az ipart minden veszélytől megóvhassa s az ipar rovására üzött visszaélések megállítására céljából a szükséges intézkedéseket sürgősen megtehesse.

Legnagyobb kárt okoznak iparunknak, a testén valósággal elősködő, jogosulatlanul italterméssel is foglalkozó kifőzések, melyek száma székesfővárosunkban példátlanul nagy.

Elég már az is, hogy az ipar és kereskedelem őrjátsi pangása és ennek folytán az általános rossz pénzügyi viszonyok súlyos teherként nehezedenek iparunkra, miért is manapság a legnagyobb küzdelemmel vagyunk csak képesek magunkat és családunkat fenntartani. Ezekhez járul még az is, hogy minden fűszer-, vegyes- és kiskereskedések, nemkülönben bodegák bor, sör, hideg ételek, u. m. sonka, szalámi, szalonna s egyéb élelmiszer cikkek elárulásával vendégeinket egyenesen elvonják, nekünk kiszámíthatatlan károkat okoznak.

Kérdem már most a t. Elnökséget, tűrhető e ezek mellett oly üzletet fenntartani, melyeknek létezősülségük nincsen és egyenesen az ipar- és italtermései törvénybe ütköznek?

Ilyen üzletek pedig az ugynevezett kifőzések, érteve alattuk olyanokat, melyeknek sem italtermései engedélyük, sem iparigazolványuk nincsen, utcai bejárattal nem bírnak, mindamellát állandóan és naponta 20—40 vendéget nemcsak étellel, hanem a késő éjjeli órákig itallal is ellátanak, miáltal nekünk őrjátsi anyagi kárral járó konkurencziát csinálnak.

Ilyen kifőzések vannak p. o. a magyar-utca 44. sz. ház II. emeletén; a magyar-utca 52. sz. ház I. emeletén lakó szabónál; a képiró-utca 6. sz. házban; a keszke-méti-utca 2. sz. I. emelet, 5. ajtóban Ujj Sándornál, a kigyó-utczában és számtalan más helyen.

Bátorodom tehát azon kérésemet előterjeszteni, hogy a t. Elnökség a fent megjelölt, valamint a többi kifőzések ellen a pénzügyigazgatóságnál, az iparhatóságoknál, sőt ha szükséges, az illetékes szakminiszteriumnál is a szükségesnek mutatózó szabályrendeletet közzéadására végeztetve a kellő intézkedéseket megtenni és ezáltal iparunk helyzetét hathatósan segíteni méltóztatassék.

A jog, törvény és igazság hónapban teljesen érthetetlen az, hogyan létezhetek ily sokáig ezen, magukat az adó, italtermései illeték s egyéb fogyasztási adó alól kivonó, velünk az őrjátsi terhekkel küzdő iparosokkal jogtalanul versenyző elősdiak, kiknek garázdálkodásait megszüntetni a tek. Ipartársulat első sorban van hivatala.

Tisztelettel **Elked Antal** s. k.

Elked úr fellépését valószínűleg több más kartársunké is mihamarabb követni fogja. Elked úr e beadványában csak néhány IV. kerületi kifőzést nevez. Kívánatos volna, ha t. szakértésaink kerültenként szervezkednének a kifőzések ellen. Mi a legnagyobb készséggel támogatnók a meginduló mozgalmat, miért is minden olvasónkat felkérjük, hogy ha valamely efajta kifőzés hollétérol tudomást szereznének, azt velünk sürgősen közölni sziveskedjenek.

A kifőzésekről — reméljük — még többször lesz szó hasábjainkon, az Ipartársulat legközelebbi választmányi ülésének pedig élénk érdeklődéssel nézünk elébe. Ezen kerül ugyanis tárgyalás alá Elked úr beadványa, melynek sikerében okunk van bízni. Itt van már az ideje, hogy védekezzünk a minket érő számos sérelem ellen, óhajtuk tehát, hogy Elked úr példáját minél többen kövessék.

W. J.

Stadler Károly javaslata.

(Vége.)

Szellemes dolgozatában Stadler úr azon helyes következtetésnek ad kifejezést, hogy a fővárosi szabízottság, tekintettel a nagy befolyásra, melyet ipartársaink az idegenforgalomra gyakorolhatnak és gyakorolnak, számolni is fog e körülménnyel, eszerint alkalomadtán hozzánk fog fordulni felvilágosításért s mindenesetre követelésekkel is fellép velünk szemben. Kívánatos tehát, hogy mi ez ügyben elkészülve legyünk.

Hát készülődjünk; itt nyílik most százfélé alkalom, az idegenforgalom emelése érdekében cikkek írásán, nyomdáfestek pazarolásán kívül is valamit

tenni. Egy praktikus lépés már történt: megalakult az Országos Vendéglős-Szövetség, a melynek alapszabályaiban az idegenforgalom emelése körüli teendők is bennfoglaltatnak. Hazánkban jelenleg tehát már három testület létezik egy és ugyanazon czéllal: a fővárosi nagybízottság, országos szövetségünk és az idegenforgalmunk neoztora: a Magyarországi Kárpát-Egyesület. Ha ez a három faktor most egyesülve működik, csak elvárható a szép eredmény, különösen akkor, hogyha hozzákerül a nélkülözhetetlen negyedik, a szükséges aprópénz. Ne sajnálják tehát azt a pár koronát, ne mulasztuk el a belépést szövetségünkbe, anyagi előnyünk kívánja, honfiai kötelességünk parancsolja feltételül e csekély támogatást.

Végül még csak néhány pontra nézve, melyre Stadler Károly a javaslatban már rámutatott, egy kis megjegyzést kívánok tenni.

Itt van először az étlap; sohasem fordíthatunk eléggé nagy gondot ezen napi programmunk helyes és a körülményeknek megfelelő, czélszerű össze- és kiállítására. Évvel foglalkozik, ezt tanulmányozza legelső sorban is a vendég. Ezt kell, hogy teljesen megértessük vele, különben sohasem fogja magát minálunk otthonosnak érezni. Hála a tanonc- és szakiskoláknak, valamint a kitűzött tiszteletdíjaknak, fiataljaink kezdenek fogalmat kapni, megbarátkozni az étlapok helyesírásával, lassan-lassan tan mégis meg fog az szünni, hogy a „Speisezettellorthografie“ gunyolt dolog, hírhedt, nevetésrevaló fogalom lesz. És ez még mind hagyján, ez még kicsiség az öreghibás összeállításukhoz, terminológiájukhoz képest. Az udvari szakácsok voltak a legelső, akik ezt a már nagyon is elcséppelt, emelygős szót: »à la« kezdtek menüjükön használni, courtoisiekból valamelyik ebédre hívott fejedelem vagy államférfiu iránt. Mi azt természetesen sietve utána majmoltuk, mert ez chic, mert ez elegáns. Szerpellettük már a világtörténelem összes nagyjait, bekerült étlapjainkba már minden nevezetes meg hírhedt egyéniség, Wellington, Napoleon vagy Paskievics épügy mint Rózsa Sándor vagy Sobri Józsa, úgy mint bekerültek az aktualitás kedvéért Dreyfus meg a szegény burok is, anélkül, hogy az illetékesen meg tisztelték akár a legsekélyebb ismeretségben vagy összefüggésben lettek volna valaha a nevükre keresztelt ételekkel vagy italokkal. Mi értelme van ennek? Hogyha szakácsművészeink e téren kevesebbet fognak produkálni, az mindig többet fog jelenteni. Hiszen tudják azt jól, hogy nem e hangzatos elnevezésben, hanem a kivitel tökéletességében rejlik a művészet. »Magyarosítsuk« az étlapot, nevezük meg a gyermekek az igazi, helyes nevével. Nem kell félni, hogy ilyen tarkabarka, bombasztikus kifejezések kiküszöbölésével csorbát ejtünk a vendéglő vagy étlap előkelőségén.

A társas étkezést (table d'hôte), a couvert (teríték) szerinti étkezés rendszeresítését is ajánlja Stadler.

De ez már nehezebb dolog, legalább a mi közönségünknel. A magyar vendég még az étkezésben sem szereti az »omnibusz«, szereti a függetlenséget inkább. Szabadon akar választani ideit, időt, helyet, társaságot. Irtózik attól, hogy ő csak azt egye, a mit a pinczér elébe tesz, és ne választ-hasson kénye-kedve szerint. Pedig mennyivel több hátránya van a külön étkezésnek, és mennyivel több előnye a társas-asztalnak! A kőzédét vagy vacsora ideje perczeze meg levén határozva, a konyhában pontosan eszerint igazodhatnak. A vendég egy helyesen összeállított, mindennap változó, azon frissiben készített, zamatos ebédet vagy vacsorát kap, a feltüntetett étkezd alapján tudhatja, milyen ételek és milyen sorrendben következnek, melyik fogás az ő kedvencezetele, aminek jobban fog majd nekigyürkőzni; a találás úgy megy mint a karikacsapás. Nem kell pinczért a már félig kitűrt étlappal lesni, és nem mérgestit vagy rontja az étvágyát az a bosszantó körülmény, hogy felőrai várakozás után jön a pinczér avval a hírrel, hogy a megrendelt étel már elfogyott. A table d'hôtel ismerősei közé telepedhetik le, a társalgás, mint mi azt eléggé tapasztalhatjuk, mindig kedélyesebben és nyugodtabban folyik, mint étlapszerinti felhasználásoknál.

De meglehet, hogy rajtuk is mulik, hogy a közös étkezés csak ünnepélyes alkalmaknál rendezzük, a mindennapi életben azonban még nem igen sikerült honosítani. Talán az étkezés időszakát nem választottuk helyesen; talán a menü az adott viszonyokban nagyon dus, és ennek folytán drága volt. Mert ha már az ár egyes ételnél is szerepel, hát még több fogásból álló étkezésnél. Olcsó, vagy jobban mondva, az egyes vendégek anyagi viszonyainak megfelelő társas étkezéseket kell rendezni. Ugy mint például egy losonczi jeles szaktársunk, Klamarik Danó már 25 évvel ezelőtt törzsvendégeinket felszolgáltatta. Klímóék társasétkezése Cserbaton már régóta kiváló jó hírnévüket örvendeznek. A dunai gőzhajókron rendszeresített dínerek meg souper-ek már épen világhírűek voltak (amikor még volt forgalom; most már inkább csak a vasuti forgalom járja). Szóval kísérlet már elég történt, de csak kis részben vált be.

De azért ne esüggödjünk; vegyük azt tekintetbe, hogy a közös asztal nemcsak nekünk előnyös, hanem kivált a külföldi vendég előszeretettel keresi

DIADAL-pezsőbor

EBERHARDT ANTAL

BUDAFOK.

Alapítottatott 1801.

Legfinomabb minőségű v a l ó d i

Ménes-Gyoroiki

vörös és fehér

Muszka-Magyarádi

asztali- és csemege-borokat

ajánli legnagyobb választékban

Domány József Aradon

cs. és kir. Ő Felsége a szász és szerb király és Ő fensége Károly hajor hercegnek

udvari szállítója, szőlőbirtokos és bornagykereskedő.

Legjobb minőségű

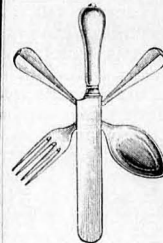
alpacca- és china-ezüstárakat

ajánli

HERRMANN J. L.

cs. és kir. udv. és orsz. érczaru gyári raktára

Budapest, IV., Klotild főhercegnő-palota.

Évöszközök, bors- és só-tartók, leveses-csészék, eczet- és olaj-állványok, kenyérkosarak, tálcák, serpenyők, kancsók, asztaldiszek, gyertyatartók, állócsillárak stb. stb.

Teljes berendezések szállodák, vendéglők és kávéházak számára.

16 nagy kitüntetés a legnagyobb kiállításoktól.

Alapítottatott 1819. évben.

ILONA

„Artesia“

budapesti vendéglősök szikviz- és pezsgő-italok gyára részvény-társaság Budapestben,

VII., Egressy-út 20/c.

Az Artézi savanyuviz a legjobb és legegészszegebb üdítő ital úgy borral, mint bor nélkül.

Elismert orvos-tanári tekintélyek által gyomor- és emésztési-bántalmi megszüntetésére ajánlatott.

Ezen savanyuviz, mely Budapestben a legolcsóbb azonkívül 1/3—1 és 1 1/3 literes porcellan dugóval, légmentesen elzárt palackokban pontosan házhoz szállítunk. lehetővé teszi, hogy a legszegényebb ember is, kevés pénzen, megszabadulhat olyan betegségtől, melynek gyógyítása sok pénz és sok időt vesz igénybe. A vendéglős uraknak az Artézi savanyuvizet 2 literes parafa-dugóval elzárt palackokban is szállítjuk.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Telefon 25—57.

fel, mert jobban megfelel életmódjának, hozzá van szokva.

Hogy ezeket a kicsinyesnek látszó dolgokat felhoztam, én sem akartam programot adni, csak hozzá akartam szólni, felkérve tisztelt kartársaimat, hogy a halás és údvós czél kedvéért kövessék mindnyájan Stadler Károly példáját, ki-ki a maga ereje szerint, mint jó kartárs és jó hazafi, dolgozson érdekében és járuljon hozzá az idegenforgalmunk emeléséhez.

Zsolna.

Tóth Antal,
rusuti vendéglős.

A kínese városból.

(Folytatás.)

Miként cikkem első részében megírtam, a társadalmi érintkezés Kolozsavrott minden feszélyezett korlátot ledöntve, teljesen szívélyes és határozottan eredei és tanulságos. Hogy miért hangszorozom ezt olyan nagyon, ennek oka igen egyszerű. Mert ebből folyik az a tény is, hogy az ottani pinézerek nem számkivetett páriái a társadalomnak, mint nálunk, hanem önállóan gondolkozó és gondolkodni akaró és tudó önméretes emberek. Hiszen ennek illusztrálásul elég azon tényt felhoznom, hogy a kolozsvári pinézerek voltak az elsők, akik felemeltek a szavukat azon barbar bánásmód ellen, melyben a közönség a pinézereket részesíti. Ők voltak az elsők, akik tisztelettel léptek fel azon minősíthetetlen eljárás ellen, hogy a nagyérdemű uri publikum a pinézereket nemcsak letegezi, hanem mindenféle „hallja!”, „psztt!” felkiáltásokkal, füttyszóval, pohár- és tányérszengetéssel hívja, ami mindenesetre izléstlenségére vall, holott az egyszerű „pinézér!” megszólítás is bármikor teljesen elegendő volna.

Igaz, hogy a kolozsvári pinézerek által megindított mozgalom egyelőre szünetel, de reméljük, hogy „a leányzó nem halt meg, csak aluszik” és ennek az ügynek is támadni fog egy megváltója, kik a szendörgő ügvet új életre és remélhetőleg diadalra fogja segíteni.

Vonjuk le a mondottakból a konzekvenciát: a kolozsvári pinézerek az összegegyező társadalmi osztályok közepette sokkal inkább állnak hivatalos magaslátán, mint a budapestiek, akiket az ádáz tusa a rendetlen közönséggel, a pinézéri hivatalást megvető, elvakult tömeggel nemcsak hogy elő nem segíti keserves pályáján, hanem akadályozza, sőt gyakran meg is akasztja.

E kis kitérő után pedig folytassuk a dolgot ott, ahol elhagytuk. Mint mondtam, Kolozsavrott sok a vendéglős és egészen fővárosi mintára berendezve, már t. i. ami a külsőségeket illeti. Sokan minden este járnak a vendéglőbe és nem mondható, hogy ez talán a családi élet melegének kevesbitésére vagy akár a családi kötelek meglazítására vezetne. Mert különösen maga a város színeze is olyan családis, az egymáshoz való viszony színezetét is a szoros ösztartás adja meg. Sőt a családos emberek családjukkal együtt járnak, pláne ünnepnapokon, a vendéglőbe, ahol is egy kis zenét élvezhetnek. Mert a zene tekintetében — leszámítva olykor-olykor a katonabanda által adott ténzet — a közönség eskais a báltermekre, a színházakra és a vendéglőkre van utalva. A kávéházakban sehol sincs zene. Ezért oly esőndések a kávéházak, bár forgalmuk igen nagy és ugyszólván a fővárosi kávéházakéval vetekszik.

Czigányzenekarok játszanak a vendéglőkben, nehol egy-egy este a katonabanda, mely itt olcsóbb, mint a fővárosban. Ennek pedig a közönség látja hasznát, mert a vendéglős nem kénytelen horribilisen emelni az árakat, hogy a katonabanda költségeit fedezhesse.

A vendéglők helyzete tehát igen normális. Bár a házber igen magas, de tekintve az élelmiszerek olcsóságát és más egyebet is, melyek a vendéglőkben mind a tekintetbe jönnek, vendéglősnek nem kell oly súlyos anyagi gondokkal és ami fő, teljesen egészségtelen konkurrenzálával küzdenie, mint a fővárosban, ahol napról-napra rosszabbodó üzleti viszonyok mellett magas házber és magas adótevételek alatt keservesen kínlódik a már-már lerokkádó üzletember.

Hogy pedig a vendéglők jó üzletmenet mellett egymás mellett számosan élhetnek meg, legjobb tanubizonyossága rá a kolozsvári konyha. Jó koszt, az életfogások változatossága, a kedélyes, családias bánásmód, a pinézerekkel való tisztességes érintkezés, mindezek oly tényezők, melyek fentartani segítettek és jövőben is sikerhez juttatják a kínese város vendéglőit!

V. A.

(Vége.)

Vendéglők Kinában.

A kínai vendéglők vagy teaházak berendezését főleg a yamune vagy az udvar képezi, vagyis az épületek a nagy négyszög alakú udvar körül csoportosulnak és helyiségei az erkélyre nyílnak, miattal belül, mint nálunk, nagyobb éttermek vagy külön szobák is vannak. Mert Kinában, kivéve a lakodalmi és születésnap ünnepket, nem szokásos a barátokat otthon megvendégléni, azért tehát a külön szobákat teljesen szolid társaságok veszik

igénybe, melyeknek ezéjja a esőndes mulatozás. A esőndesebbek csupán teát isznak, mert olcsóbbba kerül és különben is nemzeti ital. Kénes gyűvályakkal, papírlámpákkal, feliratos táblákkal mindenestere furesa benyomást gyakorolnak a kínai vendéglők az idegenre, azonban nem különböznek föbb vonásokban tőlünk. Ugy mint nálunk, székeken vagy padokon ülnek az asztalok körül, legtöbbször a fal mellett; épuigy mint az ó-német ivókban a falak tele vannak mindenféle példabeszédekkel és náluk épuigy mint nálunk, sokféle a mulatság módja, a helyiség és a vendégek minősége szerint. Ott is éppen ugy vannak nyenczek, a kiket — tout comme chez nous — nem elégít ki a fogások sokasága. De azt mondja a példabeszéd, hogy a kínaiak épen a legiszonyosabb dolgokat szeretik. Vannak kutya- és patkány-mészárszék, legtöbbször azok részére, kiknek szegénysége egyebet meg nem enged. A gazdagabbak, valamint az ottani európaiak is sertés- és kacsapacsenyét, tyuk és halfogásokat használnak és a főzölékek terén első szerepet a rizs játszik. A számtalan fogást, melyek egy magasabb rangu hivatalnok asztalára jönnek, hasztalan kísérlelnék meg felsorolni, csak annyit bizonyos, hogy a sok fogás között alig van egy is, mely elfogadható lenne. Például a fecskefészek ott olyan szereppel bír, mint nálunk az osztriga. Legtöbbször a kínai olyan, mint a délvideki népek általában, t. i. gyümölcsösvő. A hideg italokkal sem rontja el gyomrát, mint az európai. A samsu-teát is melegen élvezik, mely megelőzi a pezsgőivást. A mi alsóbbrendű helyiségeinkkel való hasonlóság különösen abban tünik ki, hogy az énekesnők mindig kéznél vannak, a Sing-song-Girls, akik messze felülmúlják a miénk a festék tömegére és a hang hiányosságára nézve. Nemesak az éneklésért kapnak fizetést, hanem azért is, hogy a vendégeket inni ösztönözze. Itt ismeri meg az idegen a fess hajlékony terméű pekingi leányt, az alacsonyabb, zömök kantonit, a köztük levő különböző magyarázata az, hogy Kanton és Peking oly messze van egymástól, mint Hamburg és Nápoly. Még Európában nem ismerik a finom megkülönböztetést az egyes kínai vidékek között, a mostan Kinában idöző katonák tapasztalatai pedig esk éskébbben lesznek közérvenyessé. A sing-song-girls épuigy mint a miénk, szuhogó selyemben jelennek meg és a pódiumra állított asztal mellett ülnek. A kire sor jön, mandolinál áll fel és kísérettel zengiel egyhangu életét. Különlegességei a kínai vendéglőknek a kényelmes berendezett opium-szobák, habár az erkölösös kínaiaknál az opium-szivás nagy vétekszámba megy és épen ugy tekintik ott az opium-szivókat, mint nálunk a morfium-élvezőket vgy a törököknél a hasis-évoéket.

A budapesti szállodások, vendéglősök és kocsmárosok ipartársulata minden hét pénteki napján reggelit tart, és pedig:

December 7-én: **Dvorsak L.**, dohány- és szövetség-utca sarok.

December 14-én: **Fürst Tivadár**, városház- és vármegyeház-utca sarok.

Az ipartársulati gyülesterem falait néhány nap óta két remek kidolgozásu, kaligrafice írott, díszes keretbe foglalt karton ékíti. **Gundel János** elnök és **Glück Frigyes** választmányi tag Aradon elmondott hazafias szép beszédei vannak a kartonon megörökítve. E két beszédnél szebb dísz aligha képzelhető a gyülesterem falaira. Aki még nem látta, ne sajnálja megnézni — nem bánja meg!

Az Országos Szövetség központi igazgatósága november hó 27-én délután ülést tartott az Ipartársulat gyülestermében, melyen előszóba került az a sajnálatos körülmény, hogy a szövetségtanács és a szakosztályok megválasztott tagjai közül, a központi igazgatóság által szétküldött körlevelekre eddig csak három válaszoltak a rájuk esett választás elfogadása tárgyában. Már pedig a szövetségtanács előbb nem alakulhat meg, míg valamennyi megválasztott tag nem nyilatkozott, illetve belépett a szövetség köteleibe. Kívánatos volna tehát, ha valamennyien sűrgösen beküldenék a választást elfogadó nyilatkozatokat, ez okból lapunk más helyén újból közöljük a megválasztottak névsorát. Az ülésen referenda történt arról, hogy az összes szükséges szövetségi könyvek, nyomtatványok stb. beszereztetek s az irodai ügykezelés a legnagyobb pontossággal folyik. Az eddig jelentkezett tagok névsora kész, nyugtáik szétküldettek. — A kongresszus által áttett indítványok felett ugy határozott a központi igazgatóság, hogy azok a megalkalando szövetségtanáshoz tételnek át.

Paul Ferenc a vendéglős-ipar legújabbhatalója, ki november 24-én, életének 42-ik, boldog házassága 13-ik évében hunyt el az Úrban. Temetése mult hó 30-án délután volt nagy részvét mellett. Béke hamvaira!

Estély Grünwald Mór tiszteletére. Az »Artesia« budapesti vendéglősök szikviz- és pezsgő-

italok-gyár r. t. alkalmazottai abból az alkalomból, hogy vezérigazgatójukat, **Grünwald Mór**t, a székesfőváros VII. közig. kerületének polgársága székesfővárosi bizottsági taggá választotta meg, tiszteletére mult hó 20-án, kedden este 8 $\frac{1}{2}$ órakor **Kommer Ferenc József**-téri hirmeves vendéglő-jének külön termében fényes bankettet rendeztek, melyen az ünnepelt nagyszámú barátja és tiszteletje jelent meg. Az érkező új városatyát **Bogdán Bertus** zenekara a »Rakóczy«-indulóval és a társaság lelkes éljenzéssel fogadta. Ezután megkezdődött az estély, melynek étrejéje a következő volt: Tok és fogas tatár-mártással. — Angol vesepecsenye körítve. — Jézre salátával. — Almas-lepény. — Gyümölcs, sajt. — A »Virágcsokor« kitűnő konyhája, nemkülönbön a meglehetősen mennyiségben fogyasztott **Franois-féle »Monopol demi sec«** és **Höllé-pezsgő** csakhamar jó hangulatot teremtettek, mit a folyton jászó jó cigányzenekar csak növelt. A felköszöntők sorát **Lippert Lajos** vendéglős, az »Artesia« r. t. elnöke nyitotta meg, szép beszédben üdvözölve az ünnepelt vezérigazgatót, majd **Koch József** bizottsági tag, vendéglős, **Barta Lipót**, az »Artesia« r. t. irodafőnöke, kinek az estély rendezésében kiváló és előkelő rész jutott, ifj. **Kommer Antal** és dr. **Bató Henrik** életlik szép szavakkal az ünnepeltet, ki erre a meghataltságtól rezgő hangon mondott szép köszönőszavakat. Felköszöntőket tartottak még **Braun József**, az »Artesia« r. t. hivatalnok, **Kramer Miksa** főv. biz. tag, dr. **Solti Odón** ügyvéd, Ipartársulatunk ügyése és mások. A bankett után a társaság **Stancu József** kávéházába tért, hol még huzamos ideig maradt együtt. A jelenlevők névsora a következő: **Barta Lipót** irodafőnök, **Fisch Ignác** könyvelő, **Strorski Z.** Ferenc pénztáros, **Ullmann Sándor**, **Haberbauer József**, **Braun József** ellenőrök, **Pelikán János** főlovaszmeister, **Paulik András** főgépész, **R. Hlatky Sándor** öntőde-mester, **Lippert Lajos** elnök, ifj. **Kommer Antal** alelnök, **Höllé Márton**, **Stancu József** igazgatóság tagok. **Dr. Bató Henrik** ügyész, **Mandl Gyula** elnök, **Koch József**, **Szabó Lajos**, **Maloschik Antal** felügyelő-biz. tagok, továbbá **Stein Mór**, **Haja János**, **Drechsler Manó**, **Birkner Frigyes**, **Bobrovsky János**, **Kerecsényi Sándor**, **Bartók Lipót**, **Robicsék Ignác**, **Jakobovics Rezső**, **Reich Jakob**, **Knechtberger Kristóf**, **Löhner József**, **Huber György**, **Drechsler Miksa**, **Pick Henrik**, **Gilicze Márton**, **Glück József**, **Koehnbauer Miklós**, **Pick Zsigmond**. Vendégek: **Reich Jenő**, **Lichtvitz J.**, **Löblovitz Zsigmond**, **Benjamin A. G.**, **Mezey Gyula**, **Nobl E.**, **Csáky J.**, **Romeiser F.**, **Lambrecht H. W.**, báró **Seltenmayer**, **Waldhauser A. G.**, **Cifka József**, **Löhner Nándor**, **Görög István** és **Kramer Miksa** bizottsági tagok.

A szatmári szállodák egyike sem akarta befogadni a hóhért. Ezen több napilap csodálkozott. Pedig hát ez nem is oly csodálatos valami, ha meggondoljuk, hogy különösen a vidék még most is minő bábónas és a törvény e végrehajtójában valami pokoli lényt lát. Ki lakna vajjon ama szobában, melyben a hóhér lakott megelőzőleg?

Flór Győző, budapesti lakos, foglalkozás nélküli pinézér, ki lapunk egy apróságában magára vonatkozó sértést vélt találni, ahelyett, hogy ezért a bíróságnál keresett volna elégtételt, **Wagner József**et, lapunk közbeccsalásában álló ügy szerkesztőjét, ajánlott levélben aljas módon támadta meg olyan kifejezésekkel, melyeket reprodukálni jóízűsünk tiltja. Jogtalanul megsértett szerkesztőnk **Flór Győző** ellen haladéktalanul megtette a törvényes lépéseket.

A dunaföldvári városi nagyvendéglős — mint értesülünk — **Jäger János** ottani előkelő vendéglős vette kézbe. Az új vendéglős Dunaföldváron és vidékén a legkitűnőbb hirmevő áll, miért is előrelátható, hogy vállalta sok sikerrel fog jáni. Megemlítjük ehelyütt azt is, hogy a dunaföldvári vendéglősök helyzete javulófélben van, mert az ott számos év óta fennállott »Kaszinó« megszűnt s helyette sokkal kisebb méretű »Keresztény Társasok« című egyesület létesült, mely a dunaföldvári lakosságnak csak egy kis részét csoportosítja.

Sörtermelés szempontjából az európai kontinens összes városai között az 1899. évi statisztikai adatok alapján az első helyet **Berlin** foglalja el, de nem a nemes árpanedv fogyasztása tekintetében, mert e téren régi idők óta és ma is **München** vezet, csupán termelésre nézve. **Berlin** 98 serfőzdője között (beleértve környékét is) 23 kizárólag világos, 30 világos, barna és keserű, és 6 kizárólag keserű sört gyárt. Átlag minden gyárra 85.532 Hektoliter esik évenként. E számok mindezenre tekintélyesek, hát még ha arra is tekintünk, hogy a fentiekben kívül számos kis főzde is van, mely többnyire barna sört termel. Fogyasztás szempontjából minden egyes berlini lakosra 1898. évben 203, 1899-ben már 209 liter lehet számítani. Ez nagy szám, mert Németországban átlag 124 liter vehető fejenként, sőt a sör klasszikus honában, **Bajorországban** egy lakosra »csak« 247.6 liter jut.

A bécsi konyha Párisban nemcsak a bécsiek és osztrákok, de a többi nemzedék részéről is nagy ked-

veltségben részesült. Erről tanuskodik az alanti lista, mely kimutatja, hogy a »Restaurant Vienoise«-ban, a bécsi konyha főszékelyén, április 15-ikétől október 31-ig, tehát kétszáz nap alatt mi minden fogyott el. Ime: 157.200 liter pilzeni sör, 59.551 kiló marha- és borjúhús, 3580 kiló sertéscarré. 3667 drb sertéscottelette, 634 kiló ürteczomb, 4751 kiló sonka, 260 drb beszózt nyelv, 1735 kiló szalonna, 2404 kiló zsír, 6406 drb poulard, 7860 kiló hal és rák, 10.194 drb sol, 121.896 pár frankfurti virsli, 21.600 kiló burgonya, 1625 kiló hagyma, 10.146 kiló zöld főzelék, 1340 kiló száraz főzelék, 1850 kiló savanyu káposzta, 12.500 drb ezitrom, 87.318 drb tojás, 1278 kiló sajt 1194 drb Camembert, 2247 drb Gervais, 3403 kiló vaj, 8885 liter tej, 2170 kiló kávé, 2103 liter fagyalt, 378.600 drb zsemlye és sóskülli, 52.605 drb gyümölcs tartelette, 12.233 fehér és fekete kenyér, 1198 méter almásrétes, 23.400 drb szilvásgombóc, 2400 drb linzi és Sachertorta. Ruhában elhasználtak: 148.500 drb serviette-et, 17.400 drb abroszt. A személyzet állott 155 férfi és 14 nőalkalmazottból; a kiadás: 162.000 építési, 17.000 frank berendezési és 100.000 frank fizetési költség volt.

A kacsabéka. A »Esti Újság« egyik közelebbi száma hozza az alábbi kacsazú békahistóriát:

Egy jónévű berlini vendéglőshöz beállított egy szállított külsejű ember. A pincérek ferdén néztek rá, de az ismeretlen azért egyenesen a gazdának tartott:

- Mit akar?! rivallt rá a vendéglős.
- Először is jó ebédet, még pedig ingyen.
- Megbolondult? Ki maga?

— Olyan valaki, a ki egy ötletével ezeket fog hozni az ön konyhájára. Különb Szimrák János békanyagkereskedő vagyok.

— Egye meg a békát odahaza!

A békanyagkereskedő azonban nem tágitott s félórai titkos beszélgetéssel egészen lefegyverezte a vendéglőst, a ki annyira megbarátkozott vele, hogy kiadta a rendeletet a főpincérnek:

— Miska, ennek az urnak tálaljon egy hat forintos kuvertet.

Hogy mit végeztek egymás között, később kiderült. Harmadnapra ugyanis ez a sor került az étlap legfeljebb helyére: Akváriumban tenyésztett fehér béka! Szennyezés új dolog. Délben, a mikor megtelt a vendéglő, egy uriember, a ki a sarokban állt, hangosan kiáltott:

- Békát!
- A másik sarokból rákontrázott egy basszus:
- Békát!

— Igenis, méltóságos ur.

Minden második asztaltól fölhangzott a kiáltás:

— Békát!

A vendégek természetesen figyelmesek lettek a dolgra s a pincérek magyarázattal szolgálták:

— Jobb mint a csibehus. A tenyésztés csodája.

E közben egyre hangzott a béka a levegőben. A kik már megkapták a fehér húst, főnhangon dicsérték.

— Ilyen jól még nem ettem!

— A fogoly kismiska hozzá!

— Mindennap fogok enni!

Aznap háromszáz adag békacomb fogyott el. Másnap még több. A béka hirtelen a német fővárosban s a vendéglős divatba jött. Harmadnapra összehűjt a vendéglős a békakereskedővel.

— No, ezt jól kieszelte, szólt neki s megveregette a vállát.

Eláruhathatjuk, hogy első pár napon fogadott emberek, talán klapöröknek nevezhetjük őket, sürgették és dicsérgették a békát. Hogy ez ne essék nehezükre, béka helyett csibezombot kaptak, ellenben a törbe csalt vendégeket közönséges békahussal traktálták.

Egyik laptársunk forró köszönetet mond »Szerk. üzenetek« rovatában egy szegedi halászmesternek az ajándékba küldött halért, dicsérvén annak jóságát és egyben nagy reklámot esapván hála fejében az előző-kény halászmester urnak.

Ha e szeezessziós példa követőkre talál, nemsokára ilyenforma szerkesztői üzenetekhez lesz szerencsénk a szaklapokban:

Gurk Izrael Manó uborkasavanyító urnak.
Znaim. Vettük és ettük a küldött diszuborkát. Fogadja legmélyebb hálánk és köszönetünk diszkifejezését. Hiába, nincs párja az ön uborkáinak! Növelje nagyra őket önnel együtt az Ég!

Vagy pedig:

Gömböcz Józsiás hentestemester urnak, Debreczen, Kispéterfia-utca 103. színt 4. Mind a 10 kiló szalonnát örömmel és hálaérzettel kebeleztünk be. Szalonna-hiányban szenvedő embertársainkat ezután legszentebb meggyőződésből utasítjuk önhöz. Zsiros üdvözlét! Vagy 5 kiló még elkélne ám!

Ilyenre is akadunk talán:

Kodási Jeromos, baromfi kiesinyben és nagyban, Piri-pócs. A küldött 6 idült kappan, 8 liba és 14 kiskoru csirke üde állapotban érkezett szerkesztőségünkbe. A legnagyobb gyönyörrel sülyesztettük őket szakképzett gyomruk mélyébe. Fogadja nemzetközi mosolyunkat. Ön igazán a maga nemében páratlan és nagy baromfikereskedő.

Szerkesztői üzenetek.

V. B. Budapest. Köszöljük, de csak a jövő számban. — E. A. Budapest. Köszönjük. — Sz. J. Budapest. H. Honka k. a. úgy látszik egészen elcsavart egy, a trigono-

metriára emlékeztető kis fejet, imhogy poéta-munkatársunk már régen nem szolgált meg. Hát ez már mindig így lesz? — T. A. Zsolna. Vettük, várjuk. Üdvözlét. — K. M. Budapest. Et tu mi fili Brute? Haj-haj! — Decz. 4-én okvetlen K... ra visz utunk, ha le nem kóssuk a regeli gyorsvonatot. — F. Gy. Kassa. Köszönet a szives vendéglátásért. Legközelebb megint bekopogtatunk. — V. A. Bella gerant alii, et tu Felix Andreas nube! — B. J. Budapest. Lapot szerkeszteni bajos, kivált ha kevés a kézirat. — L. G. Losonc. Csizke elég jó, de hangjánál fogva nem közhelős. — N. Z. Budapest. L... ur nem szorul a mi védelmünkre. Ha szükesség látja, megvédi ő magát. — Z. Z. Kolozsvár. A zél nincs eléggé kifejtve. — B. R. Budapest. A kifőzések ellen minden erőnkkel küzdeni fogunk. Részolgnánk a parasiták. — B. F. Kassa. Delogyis haragszunk! Delogyen találkoztunk! Hamarabb mint gondolná! — Több kézirat a jövő számban.

Hazánk természetes savanyúvízeinek sorában az elsők között foglal helyet

MOHAI

ÁGNES-forrásunk,

melynek használatát alább következő számtalan jó tulajdonságánál fogva ajánljuk.

Ágnes-forrásunk olcsó, kellemes tiszta ivóvíz dús szabad és kötött szénsavánál fogva speciális óvószert járványos betegségek, továbbá a különösen nyáron jelentkező hasmenés ellen.

A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél egyaránt gyógyítja, lázas megbetegedéseknél pedig nélkülözhetlen mint hűtő, léghűtő és szomjoltó csillapító szer.

Különösen kiemelendő az Ágnes-forrás mint borvíz, a mennyiben a bort nem festi, s ízét kellemessé, simábbá, szóval itatóbbá teszi s így frisses (Spritzer) gyánat az elsők közt ajánlható.

— Kedvelt borviz. —

A mohai Ágnes-forrás kezelősége.

Főraktár:

ÉDESKUTY L.

es. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

ÜVEGGYÁRI TELEPEK

azelőtt

SCHREIBER J. és UNOKAÖCSÖCSEI

1756 B szám.

BUDAPEST, IV.

régi posta-utca 10 (félemelet).

Nagy raktár
üvegárunkban
vendéglők
és kávéházak részére.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Szimon István

fűszer-, csemege-, tea-, rum- és cognac-kereskedés

Fő-üzlet: Budapest, Váci-körut 12.

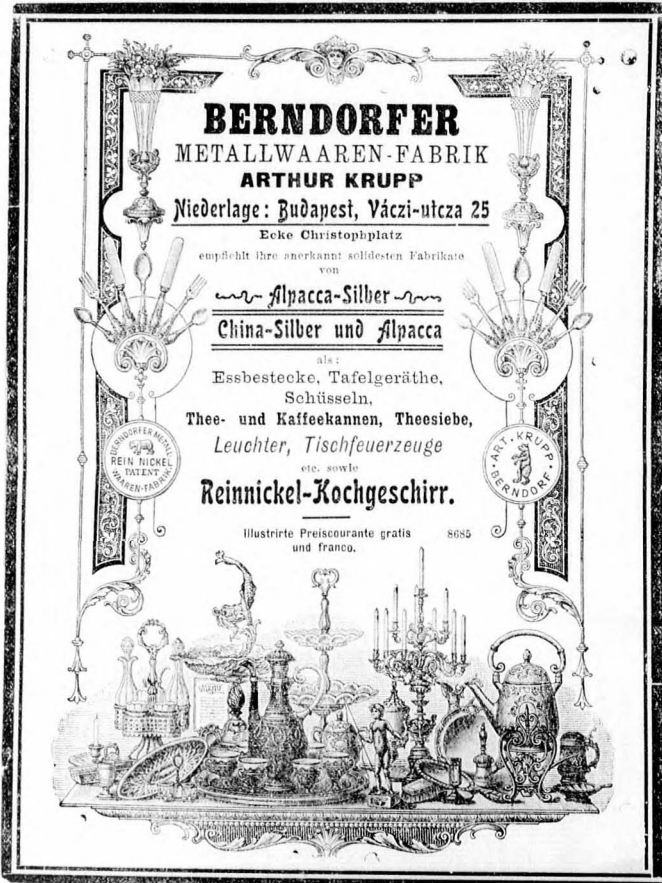
Fiók-üzletek: Váci-körut 60. ** Teréz-körut 35. ** József-körut 14.

A jánl mindennemű fűszerárut, kül- és belföldi csemegéket mint halak, sajtok, husneműek, angol és belföldi tea-sütemények. Martell, Courvosier, és Carlier freres és Augier freres-féle **francia cognac**, gróf Keglevich István-féle és saját töltésű **magyar cognac**, Pommery, Moët-Chandon, Heidsieck, Roeder, Veuve-Cliquot, Mumm, George Goulet és Piper-Heidsieck-féle **francia pezsgőbor**. Egyedüli főraktára a hírneves pozsonyi Huber J. E.-féle **Gentry-Club** pezsgőnek (az Országos Casino pezsgője). Legfinomabb nyugatindiai kávéfajok kilója kor. 2.40-től feljebb. Mindennemű angol mártások, Louis freres-féle francia, Batty-féle angol és belföldi mustár. Francia és bozeni főzelék-conservék. — Befőtt-gyümölcs és ízek. — Prágai és pilseni sódar és császárhus. — Debreczeni kolbász és szalonna. — Francia és Warhanek-féle szardíniák, ajókaszelet és gyűrű. — Kelettengeri hering. — Orsovai nagyszemű sötétlén és Elbe caviár, osztriga, az idény alatt friss tengeri hal és rák. — Mindennemű sajtok.

Francia és hollandi likőrök, Bordeauxi és spanyol borok.

👉 Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal, ingyen csomagolás mellett lesznek eszközözve. — Kimerítő árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik. 👈

Telefon-összeköttetés mind a négy üzlettel.

BERNDORFER
METALLWAAREN-FABRIK
ARTHUR KRUPP
Niederlage: Budapest, Váci-utca 25
Ecke Christophplatz
empfiehlt ihre anerkannt solidesten Fabrikate
von
— *Alpacca-Silber* —
China-Silber und Alpacca
als:
Essbestecke, Tafelgeräthe,
Schüsseln,
Thee- und Kaffeekannen, Theesiebe,
Leuchter, Tischfeuerzeuge
etc. sowie
Reinickel-Kochgeschirr.
Illustrirte Preiscurante gratis
und franco. 8655

Veszek uradalmi hajtóvadászaton elejtett mindennemű

VADAKAT

(hizott baromfit és friss tojást)

Géczy Ferencz

BUDAPEST, IV., Központi Városház.

Ajánl friss lövetű

**Fácánokat, Foglyokat,
őz-czombokat és gerinczet, pörkölt vad-sertést**
kimérve, idei hizott **pulykák, kappanok** és **egyéb
ünnepélyekre szükséges czikkeket.**

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Die Buchbinderei mit Maschinenbetrieb
von **BUDAPEST, VIII.
Museum-körut 10.**
fabrizirt seit Jahren als Specialität
Kaffeehaus-Mappen, Speisekarten-
Decken und Rohrzeitungshalter aus
dem besten Material.

Gediegene Arbeit — Prompto Lieferung — Prospecto zu Diensten.

Alapítatott 1825

A HUBERT J. E. pozsonyi cég pezsgőborainak

GENTRY CLUB

EXTRA DRY és TRIPLE SEC

(AZ ORSZÁGOS KASZINO PEZSGŐJE)

Vezérképviselte és főraktára **SZIMON ISTVÁN**-nál Budapest V., váci-körut 12. sz.

👉 TELEFON. 👈

Alapítatott 1825

LEFKOVITS TESTVÉREK

es. és kir. szab.

teke- és dákó-gyárosok

Budapest, VI., Király-utca 36. szám.

Az ezredéves kiállításon a kiállítási nagy érermel kitüntetve.

Ajánljuk különleges gyártmányainkat, ugyint: két márvánnyal felszerelt fordítható teke-asztalainkat karambol- és bábjátéka szabályozva a legbiztosabb és legkönnyebb záróköszülékkel. Gyártunk továbbá: stabil karambol és báb (kégi) teke-asztalokat, dákókat, francia módszer szerint, elefántosont-labdákat és minden e szakba vágó munkákat. Elvállalunk teljes kávéház-berendezéseket a legdiszesebb stílusú kivitelben úgy saját mint adott rajzok szerint.

Régi teke-asztalok legjobb kivitelben, valamint dákók és elefántosont-labdák készíttetnek v. ujakra kicseréltetnek.

Tekeasztalok áthúzása valódi Tuffte-posztóval a legújabb nyosabban teljesíttetnek.

TELEFON

HIVATALOS RÉSZ.

Meghívó.

A Budapesti Kávés-ipartársulat 1900. évi december hó 3-án, hétfőn, este 8 órakor Petanovics József „Metropole”-szállodájának külön-termében társas-vacsorát rendez, melyre t. tagjainkat és üzleti barátainkat van szerencsénk meghívni

Budapesten, 1900. november hó.

Az Ipartársulat elnöksége:

Kemény Géza,
titkár.

Némái Antal,
elnök.

Kérelem.

Az ipartársulati iroda a legnagyobb készséggel nyújt fölvilágosítást minden a kávéipart érdeklő ügyben olyan kavés uraknak is, akik új üzletet nyitván, a tagok sorába még nem léptek be. Főlkérem emellett a t. tagokat, hogy üzletük esetleges adásánál, az új tulajdonost útbaigazítás végett az Ipartársulat irodájához utasítani sziveskedjenek, — egyszersmind hívják föl figyelmét a »Kávéssegédek Betegsegélyző-Pénztárára« is.

Némái Antal s. k.
elnök.

Kérelem.

Az Ipartársulat elnöksége főlkéri a t. tagokat hogy a kerületi pénzügyi biztosságok ellen irányuló jogos panaszait velük szóban vagy írásban közölni sziveskedjenek.

Némái s. k.
elnök.

Verseny a kavés-ipar terén.

Nagy a verseny manapság minden terén, de sehol oly ádázul, oly ekseredetten nem folyik, annyi tisztességtelen eszköz, annyi kezes egzisztencia sehol sem szól bele a tusakodásba, mint épen a kavés-ipar terén.

Hízen természetes dolog, hogy bárhol is vagyunk, bárhova is tekintünk a föld végtelen térségein, bármint eszelezkünk, bármibe fogunk, a legtöbb esetben az érdekek összeütközése elkerülhetetlen. De a konkrét esetben már nem is érdekek összeütközéséről, nem arról van szó, hogy az egyik egyének ereje megóvassék a másiknak — aki talán gyöngébb jögu — tulnyomó ereje ellen, hanem ez már a közérdek szférájába vág; itt már a közérdeket kell megvédelmeznünk és oda kell törekednünk, hogy a kevesek megcsorbitott jogából, aláesott egzisztenciájából az összesség romlása és összeomlása be ne következék.

Számtalanszor rámutattunk már ama közismert tényre, hogy a kavés-ipar tere manapság már túl van tömve, de azért még mindig újabb és újabb kapaszoknak bele egyesek, akik ezt a pályát buen retroként tekintik, ahová a más pályákon való hajótörés után tépett vitorlakkal és tépett becsülettel visszavonulhatnak, mert ez el fogja őket takarni védő palástjával.

Bizony ez elég botorság volt eddig túrni és figyelmeztetnünk kell a hatóságokat arra, hogy immár itt van a határ, melyen túl csak hó és jég következik, a bukások dermesztő hava és a vagyon-összeomlások katasztrófáinak fagyasztó jege.

Mert a verseny immár túlhalad minden mértéket. Más ipar követőinek fogalma sincs az iparunk terén uralkodó rettenetesen zürzavaros állapotról!

Manapság már nem hogy minden utecasarkon van kávéház, hanem majd minden házában. Hogy hová fog ez a visszafejlődés elérni, jobban mondva tul-tengés, annak csak a jó Isten a megmondhatója. De ez nem maradhat annyiban. A hatóságoknak immár okvetlen kötelessége, hogy az e terén divó balszokásoknak, visszaéléseknek erélyesen gátat vessen. Ismételve megmondottunk, rámutattunk a czélszerű eszközökre. A kavésipar terére való lépést és az azon való működést kösse képesítéshez és csak azoknak engedje meg a kávéháznitást, akik a hatósági szabályrendeletben kikötött képesítést felmutatni képesek. Mert nem szolgáltathat teljes garanciául azon körülmény, hogy a hatóság a kávéháznitást erkölcsi bizonyítvány bemutatásához köti. A fővárosi rendőrség vagy újabb az előjáróság által kiadott bizonyítvány értelme csak az, hogy az illető a főváros területén semmi törvénybe ütközöt nem követelt el, de azt nem bizonyítja, illetve arról nem tanuszkodhatik, hogy nem történt-e az illetővel valami egyéb helyeken.

A dühös, eszevesztett verseny csakis a fentiekben találja korlátozását, csökkenését és egészes mederbe való visszaterelését. Immár elérkezett az ideje, hogy rend legyen az ipar terén!

Német hang az önálló vámterületről.

A berlini »Vossische Zeitung« az önálló magyar vámterületre irányuló törekvéseket következőleg méltatja:

»Uj aera kezdődött. Meg kell szüntetni a fekete-sárga kardbojt miatti küzdelmet és meg kell kezdeni a harcot a kenyérért. Ezt hangoztatta a napokban a szélsőbal egyik vezére Polónyi Géza, a fővárosi közgyűlésen. És itt arra a gazdasági küzdelemre ezelt, mely már évtizedek óta dúl Magyarország és Ausztria közt. Szavainak nyilván az volt az értelme, hogy Magyarországon ne bajlódjanak tovább eliktétkérdésekkel, melyet különben is legnagyobb részben Magyarország javára oldottak meg. Abból, amit a magyarok nagy igalmak után vittek keresztül, sok csak a nemzeti hiúság kielégítést eredményezte, mert voltaképen kiesnyes, meddő dolgok voltak. Az ilyen ügyeket, amelyekben most már ugys kevés a kívánni való, ezentul ad acta kell tenni és uj aerát kell kezdeni, amelynek jelszava: Ausztria gazdasági kisorítása Magyarországból. Az első kezdet már szépen történt meg. Valahányszor a magyarok egy-egy lépést tettek előre, mindig azzal a kifejezett szándékkal tettek, hogy valamelyik osztrák vállalatnak útjába álljanak és a saját lábukra álljanak. Az osztrák Dunagőzhajó-társaságval szemben, magyar gőzhajó-társaságot létesítettek, az egykori Osztrák-Magyar Lloydnak vissza kellett vonulnia Triesztbe, hogy Fiumében helyet adjon az »Adria«-nak; vasuti és tarifakérdésekben, a Balkán-államokkal való viszonyok tekintetében az osztrák érdek mindig háttérbe szorult a magyar érdek elől. A Vaskapucsatorna hajózási kitételei, Ausztria és a többi érdekelt államok kifogásai dacára, Magyarország önállóan állapította meg, mert Ausztria annak idején elég gyöngye volt a Vaskapu-munkákra szóló megbízást Magyarországra átruházni. Magyarország eljárásában mindig rendszer volt, Ausztria meg mindig gyöngeséget mutatott. És most is így van.

A lefolyt évtizedben magyar ipart teremtettek elő a földből és a magyar kormány óriási áldozatokkal nevelte azt föl. Az osztrák gyárak, melyek

a világpiacra már alig bírják a versenyt, most a magyar fogyasztó-területen is tért vesztettek. Magyarországon egyre hangosabban követelik a közös vámterület kettészakítását, az osztrák határokon felállítandó vámsorompókat és az Ausztria ellen behozandó védvámokat. Erre már most azt lehetne hinni, hogy Ausztria hangosan fog tiltakozni az ilyen követelések ellen. Szó sincs róla! Ennek ép az ellenkezője történik. Azon a napon, amelyen Polónyi ur a budapesti városi közgyűlésen az uj aerát hirdeti, amikor Gelléri ur, az Orsz. Iparegyesület igazgatója azt indítványozza, hogy a főváros minden beszerzésénél csakis a magyar ipar vételessé igénybe, ugyanakkor a bécsi kereskedők grómiának elnöke, Pollak es. tanácsos, sajnálatát fejezi ki a felett, hogy bécsi képviselők »hecczet rendeznek Magyarország ellen és a magyar nemzetet kvalifikálhatatlan módon sértgetik, ami Magyarországot arra indítja, hogy a gazdasági különválást követelje«. Bécsben, a helyett, hogy a hátsó lábukra állanak, megint csak hajlonganak.

A berlini lap fejtegetése magyar-ellenes irányu, de legalább illetékes bécsi hanggal konstataltatja az osztrák agresszív föllépést.

Erdeknesnek tartjuk idézni azt is, hogy a legelőkelőbb bukaresi lap, az »Indépendance Romaine«, amely mindig magyarfaló hangulatban szokott lenni, milyen hangon ír a fővárosi közgyűlés határozatáról. Egy vezércikkében ezeket olvassuk:

»Figyelmet érdemel a hatalmas áramlat, mely Magyarországon a vámközösség megszüntetése érdekében alakult.

A magyarok azt kívánják, hogy hazájuk külön vámterület legyen, amelyen megvédhetik a nemzeti iparukat az osztrák verseny ellen.

Ez a mozgalom nagyon megerősödött az utóbbi evekben, amikor Ausztria befolyása a dualisztikus monarchiában a bezarok miatt annyira meggyengült. Minél jobban gyöngül Ausztria a nemzetiségi probléma miatt, annál jobban gerjed a magyarok etvágya.

Igen tanulságos incidens történt a legutóbbi fővárosi közgyűlésen. Napirenden volt az ipartügyi bizottságnak az az indítványa, hogy a főváros csak belföldi cikkekkel szeressen és idegenek csak olyan cikkekre tehessenek ajánlatot, a melyeket Magyarországon egyáltalán nem állítanak elő.

Gelléri ur, a magyar iparegyesület igazgatója ez alkalommal lángoló beszédet mondott és követelte, hogy a fenti elvtől semmi szin alatt se térjen el a főváros; a polgármester idegen gyárost ne boesásson ajánlati tárgyalásra és minden egyes esetben kérjen szakvéleményt. A szoló hangsúlyozta, hogy a nagy hazai iparpártolási mozgalom nem maradhat a főváros támogatása nélkül; azt a meggyőződését fejezte ki, hogy a fővárosi bizottság ezentul megkettözött buzgalommal fogja a hazai ipart partolni. A főváros teljesen zárja ki az idegen versenyt, akkor majd támadnak gyárak Magyarországon. Ha ezt nem teszi, akkor az osztrák ipart el fogja nyomni a magyar. Külön közegekkel kell ügyelni arra, hogy idegen gyártmányok ne csempeztessenek be.

A lelkesedésben, melyet ez a beszéd fölkellett, Eulenbergt bizottsági tag azt indítványozta, hogy a főváros kérvényezze az önálló magyar vámterületet.

Ez az indítvány egyhangu helyesléssel találkozott. Több szónok megjegyezte, hogy az osztrák ipar a tönkkel fenyegeti Magyarországot és ezért okvetlenül szükség van a vámsorompókra. Addigra pedig, így szót egy szónok, akinek minden szavát dörgő taps követte, minden magyar ember háza legyen egy-egy fellegrvár, amelybe osztrák gyártmány nem férhet.

**Különböző nagyságu
üres boroshordók
olcsó áron eladók.
Schodits A. özvegyénél
Főherceg Sándor-utca 24.**

Leere Weinfässer
von verschiedenen Größen
sind preiswürdig zu verkaufen.

— Telefon —

GROSZ ÖDÖN

szálloda, vendéglő és kávéházi személyzet
elhelyező- és mindenmü üzletek adás-
vétel közvetítésének ügynöksége

IV. ker., Ujvilág-utca 18. „Ferenczy kávéház”.

Sürgönynczim: Grosz Ödön Budapest.

Budapest, a postahélyeg kelte.

Tisztelettel hozom a t. helybeli és vidéki szállodás, vendéglős és kávéházak, valamint az e szakmához tartozó személyzet szives tudomására, hogy a VI. ker., nagymező-utca 7. szám alatt lévő jóhírű szálloda, vendéglő és kávéházi személyzet elhelyező irómatat

IV. ker., Ujvilág-utca 18. sz. alatti

elkülönített udvari helyiségbe helyeztem át. Midőn t. Czimednek irántam tanúsított bizalmért halas köszönetemnek adok kifejezést, egyben kérem, hogy bizalmával a jövőben is megtisztelni sziveskedjék.

Tisztelettel hozom egyben t. Czimed szives tudomására, hogy ugyanazon házban lévő volt Ferenczy-, jelenleg „Casino”-kávéházat megvettem és azt

„Ferenczy kávéház”

cím alatt bejegyezve, szeptember hó 1-én megnyitóm.

Fenti kávéház átvételére egyedül csak azon ezél vezérelt, hogy a Collegák közötti viszonyt szorosabba fűzzem és helyiségeimben részükre kedves „Öthont” és kellemes találkozó helyet biztosítsak. Ajánlom magamat, maradtam

teljes tisztelettel

Grosz Ödön.

Kávé!

Ajánlom kitünő minőségű kávémat a következő igen olcsó árban:

Nyers kávé.

1 kiló Verseny-kávé (igen szép zöld).....	frt 1.30
1 kiló Gyöngy-kávé	frt 1.50
1 kiló Mocca (afrikai)	frt 1.40
1 kiló Mocca (finom)	frt 1.60
1 kiló Jáva	frt 1.40
1 kiló Jáva (igen finom)	frt 1.60
1 kiló Kuba-kávé	frt 1.70
1 kiló Cuba-Portorico	frt 1.90
1 kiló Vegyes Pürkölt kávé (igen szép és jó).....	frt 1.40

1 1/2 kiló postaszak megrendelésnél vidékre is teljesen bérmentve minden más költség nélkül szállítok.

Kávéim tiszta és jó minőségűek 10 év óta fennálló jó híremvel kezeskedik.

Balogh László

Budapest,

**Üzletek: VII. ker., Rottenbiller-utca 12.
VI. ker., Andrassy-ut 86.**

A legfinomabb palaczsör

a világhírű polgári söröződe, alapított 1842-ben.

„Pilseni Ősforrás”

nevezetű gyártmánya.

Vidékre pasteurizálva küldetik, miáltal 4—6 heti tartósság biztosítja, Budapestben házhoz szállítva. Rendelvényeket kérjük kizárólag címünkre, mint a magyarországi vezérképviselőhez beküldeni.

Telefon 58—60

Mezey és társa cégnél

Budapest, IX., Ranolder-utca 4.

Az indítványt a közgyűlés egyhangulag zajos eljenzéssel fogadta el.

Ez a határozat 1907 ig csak platonikus jellegű és akkor is meg fogja Magyarországot gondolni, hogy a magyar nyereszterményeket kitégye-e az osztrák piac elzárásának. De a határozat jellemzi, hogy milyen a hangulat Magyarországon és hogy ott mily heves küzdelmet folytatnak a magyar ipar érdekében. A közdelemben részvesz valamennyi társadalmi réteg; az fejezi ki Magyarországot gazdasági programját. A magyarok érzik, hogy a világ mai állapotai mellett földművelő ország nem képes fölvirágozni.

Milyen a kávéházi élet a vidéken?

Nagy ellentmondás van már a czimben is, mert kávéházi élet a vidéken absolute alig létezik. Nem beszélünk a tágabb értelemben vett vidéki központokról, nagyobb városokról, a hol mégis van némi forgalom a kávéházban, hanem szólnak a fentiek kivételével a vidék egyéb helyeiről.

Tagadhatatlan, hogy a vidéki kávéházak nagy része nemcsak hogy pang, hanem a partolás nagyfokú hiánya miatt egyik a másik után megy tönkre. Ha pedig e jelenség okát kutatjuk, számos olyan dologgal találkozunk, melyek melyreható gondolkodást igényelnek ugyan egyfelől, de viszont másfelől tisztán mutatják be nekünk az okokat, amelyekből a legszomorubb okozat leszűrődik.

Először is a vidéken sokkal nagyobb a familiaritási kápos és emnélfogva az emberek szívesebben mulatoznak a családi körben, mint a kiellen kávéházban. És miért? Mert a vidéki kávéházak nem tudják biztosítani vendégeiknek azt a kényelmet, mely potolhatná az otthonit, s a melyt a fővárosi kávéházakban ugyancsak feltalálnak. Másrészt pedig a szórakozásról sincs ugy gondoskodva, mely a vendégeket lekötöni volna képes, nemcsak állandóan, de még napok tartamára sem.

E terep bizony nagyon sok feladat var a vidéki kávéház-tulajdonosokra, ha termekben pezsgőéletet akarnak megteremtteni.

Második igen nagy és alapos tényező, hogy míg a fővárosban ugyszólván egy-egy kulturális emporium a kávéház, a hol nemcsak kényelem környezi az ott tartózkodót, de lelke, szelleme művelésére egyformán felhasználhatja az ottani társaságot, epugy mint a kávéház könyvet, hírlapjait, addig a vidéki kávéházak egy része hírből sem ismeri a könyvet, a hírlapot; más része tart ugyan egy-két lapot, de a mely senkire nézve konkrét érdekl nem bír. Természetes, hogy ily fejletlen eszközökkel kellő eredmény sem érhető el.

Nem esoda aztán, hogy azt a szerepet, melyet a kávéházaknak kellene betölteniök, elragadják a vidéken a klubok, a kaszinók, melyek a vidéki életnek karakterisztikus ismertető-jelöl. A társaság a kávéház helyett a kaszinóba jár, ott készülnek a pletykák és ott kerül szönyegre minden az illető vidéket közelebbről érintő vagy érdeklő esemény. Ha azonban a kaszinók nem memének ennél tovább, nem lehetne semmi kifogásunk ellene; ámde mint-hogy a kaszinók belétele sokkal zártabb a külvilág előtt, mint például a kávéházé, sok olyat enged meg magának, mely ellen alaposan lehet felszólalni. Így például a hazárd-játékok hihetetlenül elvannak terjedve a vidéki kaszinók nagy részében. anélkül, hogy a hatóság észrevenné vagy kiirtaná azokat. Mar pedig, ha a kávéház volna a társaság találkozó helye, a fenti eset teljesen ki volna zárva, minthogy a kávéház ugy a nagyközönség, mint a hatóság nyilvános felügyelése alatt áll.

A fentebb elmondottakon kívül van még más baja is a vidék kávéházaiknak. Sok helyütt egy-egy jól dresszírozott kasszabólgyere van bizva a bevétel fokozása, a mit az híven igyekszik teljesíteni, legtöbnyire fogyatékos bajai érvényesítésével. Ilyenkor a vidéki kávéház lesülved a legalacsonyabb színvonalra, ami természetesen nem hogy emelne a forgalmat, hanem még a mi kevés volt, az is eltűnik.

Innen van, hogy a vidéki kávéházak nagy részét ugyszólván az országban szertesét futkosó és bőven költelező kereskedelmi utazók tartják fenn és azok nélkül mihamarabb el kellene pusztulniök.

Szólván nagyon sok a reformálni való, sok javítás, sok üdvös intézkedés és czélserű igazgatás szükséges, hogy el ne pusztuljanak végleg a vidéki kávéházak és jelenlegi fejlettségükből kibontakozhassanak.

Reméljük, hogy illetékes tényezők erélyesen kezükbe fogják venni az ügyet. Addig pedig maguk a vidéki kávéház-tulajdonosok igyekezzenek kávéházaikat megóvni az anyagi és erkölcsi tönktől.

Spectator.

Kávéházi tanulmányok.

Egy ügyes szakiró tollából vesszük a következő nagyérdékű cikket, a bécsi kávéházi viszonyokról és különösen azoknak belső életéből vett érdekes tanulmányokról:

Itt nagy a fényűzés, mely elkápráztatja a felületes szemlélőt. Bárszony székek, ékes márványasztalok, művésziesen díszített falak és a minden szögletben levő pinezérhád. A méltóság teljes fehér-

ruhás konditorok, a kik yongleur-ügyességgel adogattják ki a felt edényeket, máshol nem találhatók. Már abban is különböznek a bécsi helyiségek, hogy kiadó helyiségeik ó-mintára készültek és lenyegesen eltűnek az ujkoriaktól.

Érdekes találmány az is, hogy melegebb időnél kivethető az ablaktábla és a nap ragyogó sugarai-val bearaynozza az egész berendezést.

Itt van a forgalom gőczpontja és a nagyváros zaja. Megrendelések történnek és hívják a fizető pinezért. Nincs szó arról a gondosan örködő szemérről, mely a fényes lükörívvelgel ellatott emelvényről vigyáz és gondosan feljegyzi mindazt, a mit a pinezérek a tágas teremben szerte hordoznak és a mely dolgok rejtelmes elnevezésekkent hangzanak fülünkben a pinezérek nyelvén, u. m. kapucziner, fehér habbal, pikkoló stb. stb.

A Café Bauer immár negyedszázad óta áll a nagyváros közönségének kegyében. Ama helyzete, hogy épen Bécsnek legelőkelőbb helyén fekszik, és pompásan berendezett helyiségei kedveznek találkozó helyévé avatták őt ama számos gazdag és jólélő embereknek, melyek nélkül a nagy város sohasem szükölködik. Nemesak nappal, mikor aranyos napfényben fürdenek a híres házak, tömött sorokban van telve a Bauer-kávéház terrásza, hanem este is, sőt annál inkább, minél későbbre fordul az idő, midőn a színházakból és hangversenyteremből az emberek végtelen áradata özőnlük ki és viszont néhány óra múlva a bálókából és más éjjeli ünnepegekből hazafelé tartó újabb vendégek nyilatgatják az ismert üvegajtókat.

Ezen folytonosan váltakozó közönséget azonban a Bauer-kávéház nemcsak jó hírenek köszönheti, hanem egy »különlegesség«-ének, annak a pinezérek által jól gondozott újságválasztékának, minőt nem képes egész világon más kávéház felmutatni. A török itt ép ugy megtalálja a maga »Constantinople Saadet«-jét, mint a japánia a »Yehoya Shimbun« legutóbbi számát; a külföld valamennyi nagyobb helyét saját újságja képviseli, Nemesak kielégíti a helybeliek szükségleteit az újság tekintetében, hanem bármelyik világrészről is idetevélt idegen végig olvashatja kedvező lapját.

Ugancsak híres a Café Kaiserhof, a mely a sakkjátszók közkedvelt helye. Itt lett világhírűvé a híres Lasker sakkmatador. Ugancsak nagy szerepet játszanak itt a hírlapírók és színészek, a kik erős napi munkájuk után itt pihenik ki fáradalmaikat.

A kávébab meghamisítása.

A kávé minden országban igen sokan hamisítják. Hogy a pórkölt és őrlött kávé meghamisítása akadályba igen ritkán ütökzik és nem nehez, az gondolható, de hogy manapság már a kávébabokat is hamisítják abban a jellegző alakban és színben, hogy meg a különbözethető a természetestől, azt alig fogja valaki nekünk elhinni. Pedig a dolog ugy áll, mert például A. Vogl közlése szerint makkot és gabonaliszlet megpörkölnék, azt megörlik, azután bizonyos pépet csinálnak belőle. Mikor ez kész, bizonyos formákba préselik, megszáritják és megadvány a kellő szilárdságot, készen van a kávébab hű utánzata. Különösen Bécsből és a Prágából szállított kávéval becsapják illetéknépen a vidéki kereskedőket. Természetes, hogy az ilyen hamisítások könnyen felismerhetők, nevezetesen arról, hogy a kávébabot vízbe tesszük, mire ez ott megpuhul és szétesik. A mikroszkopikus vizsgálat pedig megmutatja, hogy a család mily anyagot használtak a hamisításra. Bécsben is található mesterséges kávébab, melyek fehérjéből, magbélből állítottak elő; ez a hamisítás is felfedezhető mikroszkopikus uton, mert ennek sejtjei hosszukás esatornákat képeznek. Ha ezek a kávébabok kovászól vagy kenyérbélből készülnek, akkor nincs szükségünk a mikroszkopra, mert a babok a vízbe téve, annyira megpuhulnak, hogy az ujjaink között könnyen szétmorzsolhatók.

Sőt már gépeket is konstruálnak a kávébabok hamisítására és Angliában már évek óta szabadalmaztak egy ilyfajta gépet.

A hamisítások egy másik fejezetét képezi a kávébabok színezése. Csakhogy meg kell különbözethetünk, hogy a színezés vagy arra szolgál, hogy a szintelen és elhalványult fajokat, melyek csekélyebb értékűek, oly állapotba hozzák, mintha jó és friss minőség volna, vagy pedig hogy azoknak olyan színt adjanak, a minőt a közönség kedvel, mert a kávébaboknál is épen úgy, mint a párisi szépségeknél, a színváltozat, mint jelenleg a sápadt arez és vörös haj, igen sokat határoz és divatot szab. A termelő ilyképen bűnös cselekedetet követ el, ha csekélyebb értékűt becsesebbnek tüntet fel. De mit csináljon pl. a Ceylon kávéval, melynek jellegzetes színe a kékes-zöld, ha a termés ugy út be, hogy annak kávé szürkés-zöld vagy sárgás-zöld? Hisz talán még a kávé-nagykereskedők is ketekedni találnának az áru minőségében, vagyis nem hinnék el a kávéról, hogy Ceylonból jön, melynek igazsága aztan ilyen esetekben nehezen bizonyítható. Egy ilyen bizalmatlanság a kereskedők részéről a termelő irányában igen zavarolag hatna a kereskedelemre, és innen könnyen magyarázható, hogy a termelő a kávébabok színezésében keres ez elől menedéket, anélkül, hogy a minőséget meghamisítaná. Nagyon

sokféle divatos színezése van a kávébaboknak, és egy Vaming nevű kémikus a legkülönbözőbb kávéfajokra állított fel módszereket. Hanaušek szerint a zöld kávébabokat úgy színezik sárgára, hogy pörkölik s e közben ockerrel kezelik, amely színezést aztán nehéz felismerni. Westfáliában a kék színnek adnak előnyt a sarga fölött; ezt tehát úgy érik el, hogy addig rázzák össze vasporral, míg be nem áll a kívánt színezés.

Természetes, hogy ez a színezési módszer nem is olyan olcsó, de nagyobb baj az, hogy gyakorta mérges anyagokat használnak a fenti célra. Felhasználják a berlini kékét, indigót, krómsárgát sokféle változatban, természetes, hogy a legtöbb esetben bizony nem igen veszik tekintetbe a tápszerekre vonatkozó egészségügyi intézkedéseket.

A színezés kimutatása Griessmayer módszere szerint történik, t. i. kloroformmal kirázza, vagy pedig az indigónál a folyadék is ilyen szint kap, ha sósavat vegyítünk hozzá. Ugyanolyképen mutat-hatjuk ki a berlini kék jelenlétét. Hasonló célra szolgálnak még a kálicsavas sók, továbbá különféle lúgok, melyek megfosztván a kávé szép színétől, leplezik és bemutatják igazi minőségében — a szemetét.

A színezés megnehezíti a kereskedelmet, ártalmára van a vevőnek, eladónak egyaránt és ezért szükséges, hogy a hamisítótak kinyomozzuk és a törvény teljes szigorával sujtjuk őket.

Rohde Arnold.

Osztrák hangok a székesfőváros közgyűléséről.

Természetes volt, hogy a székesfőváros október 24-iki közgyűlése meg fogja szótlatni az osztrák lapokat. Targyalják az Országos Ipari egyesület igazgatójának ismeretes iparpártolási indítványát és ezzel kapcsolatban az önálló vámtérület létesítésére vonatkozó javaslatot.

A „Neue Freie Presse“ a közgyűlési határozatokat méltatva, a következőket írja: A magyar főváros törvényhatósági bizottsága egyhangulag elhatározta, hogy fölír a kormányhoz és az országgyűléshez az önálló vámtérület létesítése iránt. A határozatnak nincs közvetlen praktikus jelentősége, mivel Magyarország 1907 előtt önálló vámtérületet nem létesíthet; de megvan a morális hatása, mert ezzel a székesfőváros az egész országra kivitte az agitálást a vámközösség megszüntetése érdekében.

Budapest fővárosnak nagy befolyása van az egész országra és bizonyos, hogy sok község, halóság fog hasonló határozatokat hozni. Ezzel a főváros a monarchia nemcsak gazdasági, hanem politikai egysége ellen is állást foglalt. A legkülönösebb az egész dologban az, hogy az egésznek olyan látszata van, mintha véletlenül és rögtönözve történt volna. Az indítványt, az országgyűléshez feliratolt intézést, a vita alkalmával az egyik tag (dr. Eulenberg Salamon) terjesztette be. Kézzel rá megtörtént a szavazás és az összes tagok kivétel nélkül a javaslat mellett szavaztak. Érdekes, hogy a kormánypárti képviselők is az indítvány mellett voltak. A ténny magyarizatot kíván, mert hivatalosan a többség még sohasem foglalt állást a gazdasági dualizmus ellen.

Ebben látszik leginkább, hogy a politikai krízis hová vitte a monarchiát. Mindenesetre a kívánság még messze van a kivételtől. Ha Magyarországnak csak sejtelve volna arról, hogy a német birodalomban az agráriusok mily hatalmasak és hogy a gabonávit felemelése a német birodalomban alig lesz kikerülhető, úgy nem zárná el saját maga elől gazdasági terményei egyetlen fogyasztási piactól.

Ily nehéz időkben Budapest székesfővárosának is volnának okai, hogy ily komoly kérdéseket ne vessen felszínre és ne kíséreljen megoldani oly problémákat, a melyek a legjobb esetben is csak a monarchia megszilárdulásának kárára oldhatók meg. A vám- és kereskedelmi szövetséget így is megszegik. A székesfőváros iparügyi bizottsága javasolta ugyanis, hogy a főváros szükségletét csupán magyar termékekből fedezze. Megtörtént eddig is, de ily nyíltan még nem mondták ki. Megnehezítik az osztrák ipar útját Magyarországra felé. Az egyik szónok meg egyenesen megmondta, hogy minden magyar ház vámsorompó legyen, a melyen nem bocsátják át az osztrák termékeket.

A „Fremdenblatt“ inti Magyarországot az önálló vámtérülettől. Utal Tisza Kálmán és gróf Apponyi Albert orsz. képviselőkre, kik beszámoló beszédekben hangoztatták a közös vámtérület fenntartásának szükségét. Majd felel, hogy Ausztriában is sűrűn hangoztatják az önálló vámtérület létesítését. Különösen a radikálisok, kiknek jelszavuk: „Szakítsunk Magyarországgal“. Mégis ez egyhamar nem fog bekövetkezni. A gazdasági kiegyezés már sok ellenségét túltele és minden komoly politikus meg fogja fontolni, hogy a monarchia mindkét részének gazdasági egységét dűlőre vigye. Még mindig jobb az együttélés, ha mindkét rész áldozatot hoz is, mint a közös gyengítés.

Az „Oesterreichische Volks-Post“ ezeket írja:

A magyar képviselőház a sovínizmust és politikai esztelenséget illetőleg a tőle telhető megteszi és mégis a magyar székesfőváros városatyáival összehasonlítva, a honatyák valóságos bölcséek Természetesen oly okos, mint a milyen a budapesti községtanács, ember nem lesz egyhamar. Szerdán mutatták meg ezek az urak, hogy mily okosak; elintézték másfél óra alatt oly kérdéseket, a melyekről másutt heteken és hónapokon át tanácskoznak; és hogy intézték el. Elhatározták, hogy a város a jövőben minden ipari szükségletét magyar termelőtől szerzi be, kivéve, ha a magyar gyártmány jóval drágább, mint az osztrák és elhatározták továbbá, hogy a kormánytól kérőleg lépnek fel, hogy ez az Ausztriával fennálló vám és kereskedelmi szövetséget ne utjitsa meg. Másfél órára ez éppen elég. Talán mivel épp annál tartottak, a pragmatika szankciót is revidálhatták avagy megszüntelhetők volna, de valószerűleg a sok „Eljen“ kiáltástól annyira ki voltak merülve, hogy előbbre tették a hazamenetelt. Hogy mily benyomást gyakorolt Magyarországra a budapesti városatyák határozata, azt még ebben az órában nem mondhatjuk meg; a magyar főváros nagyobb, komoly számítás alá eső lapjai a határozatok felett elámultak, bensőjükben valószínűleg megszegyenültek. Ausztriában nem fognak felzudulni a budapesti városatyák bölcsesége miatt. A közszállítási kérdést illetőleg a határozat nem mond semmi újat. A hol lehetett, eddig is bojkottálták az osztrák termékeket. Mert daczára mindenféle hősködésnek, a magyar ipar mindig csecsemőkorát éli és egyes tiszteltreméltó kivételtől eltekintve, még mindig drágábban és rosszabbul dolgozik, mint az osztrák. Ama 300 újonnan alapított gyár közül, melyeket még az elhunyt Baross létesített, több mint egyharmadrész tönkrement. Azt, hogy ezeket a gyárakat osztrák, svájci, belga és német pénzből alapították, csak mellekesen említjük meg. Ha Budapestben olyasmire lesz szükség, amit a magyar ipar csak drágán és silányul állít elő, úgy az osztrák gyárosokhoz fognak fordulni. Cseh vásznak, cseh kartont és stíriai acélpengét a jámbor magyarok mindig szívesebben fognak vásárolni, mint a saját gyártmányaikat, még ha ezek hazai védjeggyel is vannak ellátva, és abban a szerény nézetben vagyunk, hogy legtöbb budapesti városatyá teste meztelenséget szívesebben fogja brünni posztból készült nadrággal befedni, mint magyar posztból készülttel, a mely talán az üléseken való fészkelődést sem bírja ki annyira. A mi a vám- és kereskedelmi szövetséget illeti, úgy az egyelőre, mint azt a budapesti városatyáknak tudni illenek, 1907-ig érvényes. Ily egyezség jött létre a két ország között és ezt az egyezséget az osztrák császár és a magyar király aláírta. 1907-ig tehát tetszeni kell a városatyáknak a vám- és kereskedelmi szövetség. Mi azonban már eleve figyelmeztetjük őket, hogy háboruban és pedig úgy a vámháboruban, mint a valódi háboruban, az átlövésre tudvalevőleg visszalövéssel szoktak válaszolni. Bizonyára nagy csapás volna iparunkra, ha a magyar piacot részben vagy egészen elvesztené. De azt nem tudják a budapesti böles városatyák, hogy azon a napon, a melyen ez megtörténne, a magyar mezőgazdaság is elvesztené osztrák piacát. És nem is lennének abban a helyzetben, hogy terményeiket Németországba, Svájcba vagy Franciaországba vigyék, mert mindig a mi határainkon át kellene menniök. Mi nyugodtan vezethetnénk be átvitelt vámot és a vasúti tarifát olyképp módosíthatnók, hogy egy zsák magyar gabona sem mehetne át Ausztrián. És különösen a magyar állatkivétel! Csak arra volna szükségünk, hogy elrendeljük, hogy minden magyar ökr és magyar bárány Marcheggben vagy Bruckban négy heti vesztegár alá vették és egy magyar állat sem tudna Közép- vagy Nyugat-Európában eljutni és ehhez teljes jogunk volna. A magyar mezőgazdaság saját zsírjában fulna meg és mivel ez a magyar nép fő keresetlaga, úgy a magyar állam gazdaságilag tönkremenne. Kelet felé Magyarország nem tudna exportálni, mert Romániának, Szerbiának és a többi Balkán államoknak, valamint Oroszországnak is több gabonája és marhája van, mint a mennyi nekik szükséges és mezőgazdasági terményeket nem vásárolnak Magyarországtól, hanem ellenkezőleg, a legveszedelmesebb konkurrensaik. Ha tehát a budapesti városatyák a vám- és kereskedelmi szövetség felbontásával fenyegetődnének, úgy nyugodtan mondhatjuk nekik, hogy nem félünk attól, mert a vám- és kereskedelmi szövetség felbontása Magyarországra sokkal veszélyesebb, mint mi reánk. Rajtunk sebet ütne, míg a magyarnak halála volna.

Az „Illustr. Wiener Extrablatt“ a közgyűlés határozatait tárgyalva, szükségesnek tartja, hogy a magyaroknak egyszer világosan megmagyarázzák az osztrák álláspontot. Vagy azt gondolják-e a budapesti városatyák, hogy az osztrák ipar nyílt bojkottálásával szemben az osztrákok túrni fogják, hogy a magyar mezőgazdasági termények elerasztása miatt az osztrák mezőgazdaság szenvedjen? Ha a magyarok erőnek-erejével vámháborút akarnak, ám legyen. Csak ne családjanak a következőkben. Az osztrák ipar bizonyára sulyosan

Saját készítmény.

Kivonat ruha-áruházam árjegyzékéből.

Különösen figyelembe ajánlom, hogy a ruhák legnagyobb része honi gyártmány és tiszta gyapjuszövetekből készül.

Férfi-öltönyök	frt 12, 14, 16, 18 és felj.
Férfi-felöltő	» 12, 14, 16, 18 » »
Loden v. teveszőr-havelok	» 8, 10, 12, 14 » »
Nadrágok	» 4, 5, 6, 7, 8 » »
Piqué-mellény	» 2,50, 3, 4, 5 » »
Divat-szöv. mellény	» 4, 5, 6, 7 » »
Bársony mellény	» 5, 6, 7, 8 » »

Vidéki megrendeléseknél a kabátok mellbőség és a nadrágok belső hossza kitüntetendő.

Lukács Gyula,

ezelőtt Krausz Lipót és fia,
IV. ker., Kossuth Lajos-utca 18. szám,
az »Udvari kávéház« mellett.

Alapítottatott 1864.

DORN FRIGYES

rézműves

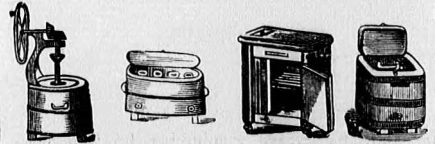
Budapest, VII., Rombach-utca 8.

Ajánlja magát vendéglők és kávéházak

konyha-berendezésére,

réz- és vas-edények czinezésére, és minden e szakmába vágó munkák elkészítésére.

Javítások pontosan eszközöltetnek.

GINDERT ISTVÁN

jégszekrény, hűtő- és fagyasztó-készülékek, puhafa butor, konyha és háztartási eszközök gyára
Budapest, VI., Klapka-u. 5
Raktár:
VI., Teréz-körút 8.

DOMINO SEC PEZSGÓ

PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS 1900 ARANY ÉREM

IRODA BUDAPEST ÜLLŐI ÚT 60.

BELATINI BRAUN A.
GYÁR VELENCE FEHER M.

fog szenvedni általa, de a magyar mezőgazdaságot tönkre fogja tenni.

Az osztrák kormányhoz közel álló „Reichswehr” ezeket írja: A mint az öregek énekelnek, úgy csiripelnek a fiatalok. A magyar miniszterek leiratokkal és rendeletekkel agítálnak az osztrák ipar ellen és a budapesti törvényhatósági bizottság oly határozatot hoz, hogy a székessévfővárosi ipari szükségletének fedezésénél csupán »hazai» terméket vesz igénybe, természetesen a mennyire az, kár és áldozat nélkül, lehetséges.

Ezzel azonban még nincs megelégedve Budapest székessévfővárosi képvisellete. Kérvényileg fordul a kormányhoz önálló vámterület létesítésért. Az ez iránti javaslatot viharos tetszéssel fogadták és egyhangulag megszavazták. De még ez sem elég. A gazdasági szövetség Ausztriával 1907. végéig szabályozva van. A türelmetlenségtől elragadtatva, feláll egy szónok és fenséges pathosszal, ami a magyar szónokok jellemző sajátja, követeli, hogy minden magyar polgár háza küszöbén vámsorompó legyen, a melyen nem tud áthalolni az osztrák ipar.

Ha az ember ezeket a dolgokat meg akarja érteni, úgy a kiegyezési törvény labirintusába kell leszállni. Közeledik az 1901. év. Legkésebb ebben az évben kell az új vám- és kereskedelmi szövetség tárgyalásainak fonalát felvenni és ha 1903 végéig nem jön létre végleges megegyezés, úgy Magyarországnak megvan 1907-ben a várva-várt gazdasági önállósága. Tehát megint egy végső terminus áll előttünk és mi meg vagyunk szokva, hogy Magyarország ilyenkor erősen megszorít. Hisz a legutóbbi egyezés megkötése előtt akadt egy oly magyar kereskedelmi miniszter, ki magyar autonóm-vámterülettel állott elő. Ily messze mentek odaát abban a kísérletben, hogy Ausztriát megfélemlítsék. E célból emeli fel szavát a budapesti községi képviselőtestület, felfújja magukat és pöffszkednek de valódi nagyságukban nem nyerne semmit. Erzik, hogy Ausztriában oly áramlat van a jelenlegi Magyarországgal szemben, amely nem akarja, hogy megkárosodjon a legközelebbi kiegyezési tárgyalások folyamán. Az önálló vámterület érdekében demonstrál a székessévfővárosi törvényhatóság, hogy ezáltal ellenáramot vezessen be, amellyel fenn akarja tartani a közösséget és pedig a fennálló kiegyezés folytán elért kedvezmények alapján. Ez a kiegyezés nem akadályozza meg, hogy vámsorompó állítsassék fel minden magyar ház küszöbén és ezáltal az osztrák ipart véglegesen kiütze Magyarországból. Hogy ez az üldözésnek kitett osztrák ipar a magyar mezőgazdasági termények főfogyasztója, azt bizonyára tudja Budapest törvényhatósága. Talán tudják azt is, hogy oly kísérleteket végeznek, melyek könnyen üthetnek Magyarországra agrárius érdekeim halálos sebet. De e kérvény mellett nem kell az önálló vámterület létesítése iránti vágyat keresni, hanem sokkal inkább egy aviso ez, amely Ausztriához van intézve. Aviso, hogy itt az idő a tárgyalásokra. Budapest törvényhatósága megtakaríthatna volna magának, hogy úgy, mint az a bizonyos miniszter, az autonóm-vámterületét magát nevettségessé tegye. Mindenesetre az osztrák ipar üldözése sürgős intézkedést igényel. Ha a mi gyártmányaink a magyar fogyasztási piacra, anélkül, hogy vámsorompót érintenének és a nagy ellenállást legyőznék, nem kerülhetnének, úgy Ausztriának nem lesz türelme ily szerződéshez a jövőben nyugodtan tűrni. Akkor mindenesetre közeledni fog az az idő, amikor Magyarországnak Budapest székessévfővárosa kísérletével nemcsak elvben, hanem tényleg fog kellene foglalkoznia.

Ezüstlakodalom. Lélekemelő ünnepély folyt le a múlt hó 21-én Holstein Ármán urnak, a »Nador»-szálloda tulajdonosának, a Kávés-ipartársulat ügybuzgó tagjának házában. A ház ura ünnepelte ezüstmenyegzőjét nejevel: Klein Leonora urnóval. Az ünnepélyen számos előkelő vendég jelent meg és a nagyszámu rokonság, az unokák egész bájos serege vette körül az ünnepelő párt. Különös érdekessége volt az ünnepélynek, hogy a zenét az öreg Rácz Pali szolgáltatta, aki az ünnepelő pár menyegzőjén 25 évvel ezelőtt még fiatalos tüzzel huzta a talpukat csiklázó nótákat. A társaság a legjobb hangulatban a késő éjjeli órákig maradt együtt.

Büchler Jakab kávé, kinek az aréna-úton volt előkelő kávéháza, november hó 16-án rövid betegség után élete 50-ik, boldog házassága 20-ik évében elhunyt. Halálát neje szül. Rosenbaum Fanni és gyermekei Selma és Elza siratják. A megboldogult több évvel ezelőtt lapunknak is szorgalmas dolgozótagja volt, a mikor még a »Lloyd»-kávéházban volt számadó. Különösen a pinczéség ügyeivel szeretett foglalkozni. — Temetése november hó 18-án délelőtt 9 órakor volt, nagyszámu gyászoló közönség részvételével. Nyugodjék békevel!

A »Budapesti kávésségédek köre» felhívja azon tisztelt tagtársait, akik gyűjtővet kaptak, hogy azokat december 6-ig maguknál tartsák, mert azok akkor beszédetnek.

A bizottság.

Rendelet a szódavíz gyártásáról. A belügy-miniszter a szódavíz gyártása ügyében 1895-ben kiadott szabályrendeletnek ama pontját, mely szerint a szódavíz gyártásához használt gépek, készülékek, csövek stb. azon részeit, melyek a szódavízzel érintkezésbe jutnak, legalább 4 milliméter vastag ónréteggel kell bevonni, egy a törvényhatóságok intézeti körrendeletben a következőképp változtatta meg: A szódavíz gyártásához használt gépek, készülékek azon részeit, melyekkel a víz, illetőleg a szódavíz érintkezésbe jut, ha csak e részek nincsenek egészen olyan tiszta önből készítve, mely legfeljebb 1 százalékos ólmot, illetve 1 százalékos idegen fémeket tartalmaz — ugyanilyen minőségű erős és folytonos ónréteggel kell bevonni. A készülékből elágazó és szódavízzel érintkező csövek szintén a fentebbi minőségű tiszta önből készítenők. Más fémcsövek használata csak úgy engedhető meg, ha azok belső része legalább 4 milliméter vastagságú tiszta óncsövel van kibélelve. A módosítást a miniszter azzal indokolja, hogy az előbbi rendelkezés életbelépte óta a gyártás módja oly változások ment át, a mely közegészségi szempontból megengedhetővé tette ezt a reformot.

MOSCH BÉLA

Budapest, VII., Király-utca 99.

— TELEFON (Interurbán) 15—22. —

Ajánlja a következő általa képviselt cégeket:

Duminy & Comp. Ay (Champagne),
kittűnő minőségű pezsgők

Grande Chartreuse Voiren,
valódi Chartreuse-likőr

James Waters, London és Malaga,
Jamaika rum és spanyol borok

Gessler Siegfried Jägerndorf,
egyedül valódi Altwater

Courvoisier Curlier Cognac,
legfinomabb valódi francia cognac.

A legszebb szabásu, jól álló, tartós és finom minőségű

FRAKK-INGEK

Várady Bélánál

BUDAPEST,
IV., kishid-utca 9. szám alatt
kaphatók.

A czég készít

férfi ruhákat

valódi angol szövetekből, mérték szerint.

Jökéletes szabás! Sontos kiállítás!

Jutányos árak!

LENZ TESTVÉREK

BUDAPEST, IV.
Petőfi-tér 4. szám.

Offieren jedes Quantum von Post-Collis bis Waggonladung von

Äpfeln * * * Birnen * * * Krenn Nürnberger * *
* * * Carfiol * * * Nüssen * * * Maroni * * *
billige Conserv-Erbisen * * * * alle Sorten Südfrüchte

wie alle in dieses Fach schlagenden Artikel.

BRÜDER LENZ Budapest, IV., Petőfi-Platz Nr. 4.

HOFFMANN KÁROLY

BUDAPESTI TEMETÉS-RENDEZŐ-INTÉZETE

BUDAPESTEN, IV. KERÜLET, VÁCZI-UTCZA 45. SZÁM.

Elvállal olcsó és szép temetés-rendezéseket

nyolcz különböző osztály köztudomásu jutányos díjszabás szerint: 18, 25, 40, 60 frttól kezdve egész 400 frton tulmenő árakig; készletben tart holtak számára való felszerelvényeket, ércz, fa, lakkozott s fényezett koporsókat, természetes és művirágokból készült

Koszorúkat,

Hullaszállításokat

eszközöl a haza és a külföld minden irányában stb. stb.

TELEFON.

Ueberrimmt schöne und bilige Leichenbestattungen

nach acht verschiedenen Classen zu anerkannt billigen Tarif: von fl. 18, 25, 40, 60 bis über fl. 400; unterhält ein grosses Lager von Leichenrequisiten, Metall, Holz, lackirten und polirtirten Särgen, Grabkränzen

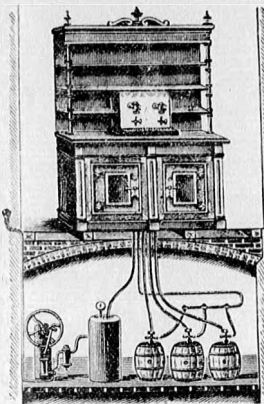
aller Art; auch werden Leichen-Transportirungen besorgt nach allen Richtungen des In- und Auslandes etc. etc.

TELEFON.

S2C
S2C
Talisman
TÖRLEY JÓZS. ÉS T^{SA}
Promotor
 (Budapest.)

Hirrmann Ferencz érczáru-gyára

Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.

Gyárt

= sörkimérő-készülékeket =

légnomással és szabad. légűtővel.
Elvállal régi készülékek atalakitását.
Nagy választék

bor- és sör-csapokban,
valamint mindennemű szivattyúkban.

Erzeugt Bierschank-Apparate
mittelt **Luftdruck**
mit **patentirtem Bierkühler.**
Übernimmt die Umänderung alter Apparate.
Auswahl
in Wein- und Bierpipen,
sowie aller Gattungen Pumpen.

Tsink-Myra folyékony créme

(teljesen zsirtalan)

Az orosz arisztokracia **legkedveltebb szépítő-szere,** mely állandó használatban van elismert kiváló szépségeknél.
Mint megbecsülhetetlen legjobb szépítő-szer törvényesen van védve. — Használati utasítással együtt nagy üveg 3 korona, kis üveg 2 korona.

Kapható a feltalálónál:
Szmik Gyula városi gyógyszerárban Ó-Becsén,
valamint gyógyszerárakban és drogueriákban

CHRISTOFLE & Cie.

cs. és kir. udvari szállítók,
legmagasabb kitüntetés minden kiállításnál.

Magyarországi főraktár

WADLSTEINER F.-nél

üveg-, porcellán-, fayence- és majolikaárak
gyári raktárában

BUDAPESTEN

IV. ker., Váci-utca 2. sz.

Christofle a valódi ezüst egyedüli pótlója.

12 leves kanál	16.50	1 mártás-mérő	3.50
12 villa	16.50	1 cukorpor-kanál	3.50
12 kés	17.—	1 halas-készlet	9.—
12 kávékanál	8.50	4 palackkalj	8.50
12 csemege-kés	15.—	1 mustártartó	5.50
12 csemege-villa	15.—	1 kettős sőtartó	2.25
12 csemege-kanál	15.—	1 saláta-készlet	6.—
1 leves-mérő	5.30	1 felvágó-készlet	7.50
1 tej-mérő	3.20	1 cukor-fogó	1.75
1 főzelekes-kanál	4.—	1 eczet-olajállvány	15.—
1 kompotos-kanál	3.50	1 kabarett-villa	1.50

BORHEGYI F.

ezelőtt Láposy F. és társa

palackozott bor, pezsgő, likőr, cognac, rum és tea

főraktára

BUDAPESTEN, Gizella-tér 1. sz. (Haas-palota)

ajánlja a legjobb

**francia és magyar pezsgőket,
cognacot és likőröket gyári áron**

Belföldi borait az első hírneves bortermelőktől a leg-
jutányosabb áron szolgáltatja.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettek.

Ürmös-szesz

a legjobb és leghíresebb a Müller J.-féle, mely már 40 évvel ezelőtt az arany
éremmel lett kitüntetve.

Ezen kitűnő ürmös-szeszszel egy percz alatt a legjobb és a legegészségesebb ürmösbor
készíthető. Ne hiányozzék tehát ezen szesz éttermekben, vendéglőkben, borházakban és magán-
házakban. — Étvágytalanságnál és gyomorfájásnál egy kanállal ezen szeszből a legjobb és
leggyorsabb kedvező hatás tapasztalható.

1 eredeti palack $\frac{2}{10}$ liter 1 korona 20 fillér
 Árak használati utasítással: 1 " " $\frac{7}{10}$ " 4 " —
 1 " " $\frac{1}{10}$ " 7 " 40 "

Főelárusító-hely: Cifka József Budapest, VI. kerület, Váci-körút 15. szám.

Pinczegazdászati cikkek szaküzlete.

Ugyanitt kapható a **egyetemes derítő pora,** 1 doboz ára mely 25 hl. derítéséhez elegendő **2 korona.**

Elismert legjobb eredeti francia cognac !

Médailles d'Or aux Expositions de Québec, de REIMS, de PARIS (Exposition Pantagruelique de Versailles).

COMPAGNIE CENTRALE

DE LA CHARENTE

ALEXANDRE MATIGNON & Co.

Membre du Jury à l'Exposition
d'Hygiène Paris 1888. Hors Concours

COGNAC

Membre du Jury
à l'exposition de Reims 1889.

Croix de Mérite et Palmes d'honneur à l'Exposition de REIMS

Elismert legjobb eredeti francia Cognac !

Kapható minden elsőrendű csemege-, tea-, rum-, fűszerkereskedésben valamint kávéházban, szállodában, cukrászdában, gyógyszertár és drogueriában.

Képvisele a magyar Szent Korona országain. Farkas L. Lajos kereskedelmi ügynöksége által.

Telefon 894.

Budapesten, VI. ker., Uj-utca 40. szám.

Telefon 894.

Elismert legjobb eredeti francia cognac !

Francia pezsgőbor-gyárosok

Louis François & Comp.

csász. és kir. udvari szállítók.

Diplome d'Honneur

Lissabon.

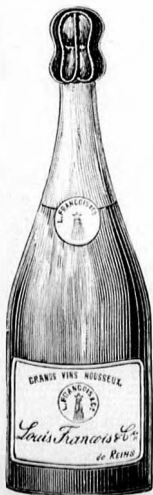
Promontor.

Arany érem

Páris, Nizza, Femesvár, Anvers.

Van szerencsénk becses tudomására hozni, hogy mi az
egyedüli francia pezsgőbor-gyárosok

vagyunk Magyarországon és cégünk mint ilyen a budapesti
kereskedelmi- és vállalkozóvényszéknél 17,151. sz. a. bejegyezve van.

Főraktár : *Borhegyi Ferencz* ez előtt *Láposy*
Budapest, Haas-palota.

Vezérképviseletőség : *Ruda és Blochmann, Budapest.*